

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till bestämmelser om beskattning för hyrda arbetstagare från utlandet och beskattning av ersättning för arbete som betalas till begränsat skattskyldiga

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås ändringar av inkomstskattelagen, lagen om beskattningsförfarande, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om förskottsuppbörd och av företags- och organisationsdatalagen.

Det föreslås att inkomstskattelagen ändras så att som inkomst som förvärvats i Finland skall betraktas sådan löneinkomst som en arbetstagare som hyrts från utlandet till Finland förvärvar för arbete som utförs i Finland oavsett hur länge arbetstagaren vistas i Finland.

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande ändras så att en utländsk arbetsgivare eller arbetsgivarens företrädare skall lämna uppgifter om en hyrd arbetstagare som arbetat i Finland liksom om alla arbetstagare som vistats över sex månader i Finland. Dessutom skall den som låter utföra arbete tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om det företag som hyrt ut arbetstagaren och om företrädaren för företaget när företagets första arbetstagare börjar arbeta för den som låter utföra arbete. Uppgifterna skall lämnas, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på lönen. Samtidigt kompletteras lagen med bestämmelser om skyldighet att lämna uppgifter för den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas samt med bestämmelser om pensionsanstälternas och Folkpensionsanstaltens skyldighet att tillstålla skatteförvaltningen uppgifter som gäller begränsat skattskyldiga pensionstagare.

I denna proposition föreslås vidare att lagen om förskottsuppbörd ändras så att en begränsat skattskyldig som bedriver näringsverksamhet i Finland skall kunna införas i förskottsuppbördsregistret oavsett om denne har ett fast driftställe i Finland, då den begränsat skattskyldige har hemvist i en

stat med vilken Finland har ingått avtal om undvikande av dubbelbeskattning. I företags- och organisationsdatalagen föreslås på motsvarande sätt en ändring som förutsätts för registrering av utländska näringsidkare som är verksamma i Finland utan någon filial. Samtidigt upphävs de bestämmelser i lagen om förskottsuppbörd som gäller lämnande av uppgifter till skatteförvaltningen för verkställande av förskottsuppbörd samt föreslås en bestämmelse enligt vilken Nylands skatteverk skall ha befogenheter att meddela förhandsavgörande i sådana fall då betalaren inte har hemkommun i Finland.

I lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst föreslås en bestämmelse om att den skatt som uppbärs på ersättning för arbete som betalas till begränsat skattskyldiga samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar skall uppgå till 13 procent. För ersättning för arbete som betalas till fysiska personer skall skatten utgöra 35 procent. Dessutom föreslås bestämmelser om förutsättningarna för att betalaren skall kunna låta bli att uppbära skatten. Det skall vara möjligt att låta bli att uppbära källskatt på ersättning för arbete som betalas för byggnadsarbete, installations- och sammansättningsarbete, skeppsbyggnadsarbete, transportarbete samt städ-, omsorgs- och vårdarbete endast med stöd av ett källskattekort eller införande i förskottsuppbördsregistret.

Till lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst fogas dessutom en bestämmelse om hyrda arbetstages skyldighet att ansöka om förskott före utgången av den kalendermånad som följer efter det att arbetet i Finland inleddes, om lönebetalaren inte är skyldig att uppbära källskatt på lönen och ett internationellt avtal inte hindrar att skatten uppbärs. Vid försummelse av ansökan om förskott inom

utsatt tid skall skatteförhöjning påföras.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2007. Ändringen av inkomstskattelagen skall tillämpas första gången på löneinkomst som förvärvats den 1 januari 2007 eller därefter. Ändringarna av lagen om beskattningsförfarande skall tillämpas på de uppgifter som lämnas för 2007. Den bestämmelse som gäller anmälan om att en hyrd arbetstagare börjat arbeta skall dock tillämpas första gången i samband med anmälan om arbete som inleds den 1 juli 2007 eller därefter. Bestämmelsen om anmälan som gäller företag som hyrt ut arbetstagare och företagets företrädare skall tillämpas första gången i samband med anmälan på basis av sådant arbete som någon låter utföra och som inletts den 1 januari

2007 eller därefter. Uppgifterna skall dock tillställas skatteförvaltningen första gången senast den 31 augusti 2007.

Ändringarna av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst skall tillämpas första gången på betalningar som erhålls den 1 januari 2007 eller därefter. Bestämmelsen om skyldighet att ansöka om förskott skall tillämpas också på arbete som inletts före lagens ikraftträdande och fortgår efter det att lagen har trätt i kraft. Om arbetstagaren har börjat arbeta före ingången av 2007, skall arbetstagaren ansöka om förskottsbetalning senast den 28 februari 2007.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	3
ALLMÄN MOTIVERING	5
1. Nuläge.....	5
1.1. Lagstiftning och praxis.....	5
Beskattning av begränsat skattskyldiga arbetstagare som är anställda hos en utländsk arbetsgivare.....	5
Införande av begränsat skattskyldiga mottagare av ersättning för arbete i förskottsuppbördsregistret	6
Beskattningsrätt i fråga om ersättning för arbete som begränsat skattskyldiga erhåller i Finland.....	7
Uppbörd av källskatt på ersättning för arbete till begränsat skattskyldiga företag ..	8
Skyldigheter för begränsat skattskyldiga arbetsgivare	9
1.2. Läget på arbetsmarknaden.....	10
1.3. Det internationella läget	10
Frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.....	10
Sverige.....	11
Danmark	12
Norge.....	12
Tyskland.....	13
1.4. Bedömning av nuläget	13
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	14
2.1. Beskattning av hyrda arbetstagare	14
2.2. Skattekontroll i fråga om utländska företag	15
2.3. Övriga ändringsförslag	16
3. Propositionens konsekvenser	17
3.1. Ekonomiska konsekvenser	17
3.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal	17
4. Beredningen av propositionen.....	17
5. Samband med andra propositioner	17
DETALJMOTIVERING	17
1. Lagförslag	17
1.1. Inkomstskattelagen	17
1.2. Lagen om beskattningsförfarande.....	18
1.3. Lagen om förskottsuppbörd	21
1.4. Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.....	22
1.5. Företags- och organisationsdatalagen	24
2. Ikraftträdande.....	24
LAGFÖRSLAGEN.....	25
om ändring av 10 § i inkomstskattelagen.....	25
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	25
om ändring av lagen om förskottsuppbörd	27
om ändring av 3 § i företags- och organisationsdatalagen	30

BILAGA	31
PARALLELTEXTER	31
om ändring av lagen om beskattningsförfarande.....	31
om ändring av lagen om förskottsuppbörd	34
om ändring av 3 § i företags- och organisationsdatalagen	38

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Beskattning av begränsat skattskyldiga arbetstagare som är anställda hos en utländsk arbetsgivare

I II avdelningen 1 kap. i inkomstskattelagen (1535/1992) fastställs den territoriella omfattningen för den finska skattelagstiftningen. Personer som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland är skyldiga att betala skatt bara på den inkomst de förvärvat här, dvs. begränsat skattskyldiga. Som inkomst som förvärvats i Finland betraktas enligt 10 § 4 punkten annan löneinkomst än löneinkomst från finska staten, en finsk kommun eller något annat finskt offentligt samfund endast om arbetet, uppdraget eller tjänsten uteslutande eller huvudsakligen har utförts i Finland. Dessutom förutsätts att arbetet har utförts för en sådan arbets- eller uppdragsgivarens räkning som finns i Finland.

Inom beskattningspraxisen har bestämmelsen tolkats så att löneinkomst som en begränsat skattskyldig arbetstagare förvärvat genom anställning hos en utländsk arbetsgivare inte har betraktats som skattepliktig löneinkomst i Finland när det har handlat om att arbetskraft från en utländsk arbetsgivare som bedriver uthyrning av arbetskraft har hyrts ut för arbete som någon från Finland låter utföra här. Som inkomst som förvärvats i Finland har inte heller betraktats löneinkomst som en begränsat skattskyldig har förvärvat i motsvarande situationer där ett utländskt företag utstationerar en begränsat skattskyldig arbetstagare för att arbeta hos ett finskt företag utan att det finska företaget ingår något arbetsavtal med arbetstagaren och bara betalar det utstationerande företaget ersättning för arbetstagarens tjänster.

Med stöd av 11 § i inkomstskattelagen blir en arbetstagare allmänt skattskyldig i Finland, om han eller hon vistas här över sex månader i följd. Tillfällig frånvaro hindrar inte att vistelsens anses fortgå utan avbrott.

Om en arbetstagare som ursprungligen kommit till Finland för en kortare tid än sex månader på basis av vistelsen blir allmänt skattskyldig i Finland, beskattas den löneinkomst han eller hon har förvärvat här från den tidpunkt då vistelsen började.

Enligt artikel 15 stycke 2 i det modellskatteavtal som Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har publicerat skall den ersättning som en person som är bosatt i en avtalsslutande stat uppstår för arbete i den andra avtalsslutande staten beskattas endast i hemviststaten, om

a) mottagaren vistas i den andra staten under en eller flera perioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod eller börjar eller slutar under skatteåret, och

b) ersättningen betalas av eller för en sådan arbetsgivare som inte har sitt hemvist i den andra staten, och

c) ersättningen inte belastar ett fast driftställe som arbetsgivaren har i den andra staten.

Enligt skatteavtalet mellan de nordiska länderna samt enligt slutprotokollen till skatteavtalen mellan Finland och länderna i Balükum skall bestämmelserna i artikel 15 stycke 2 dock inte tillämpas på hyrda arbetstagare, utan den stat där arbetet utförs har beskattningsrätt i fråga om den löneinkomst som hyrda arbetstagare förvärvat (avtalet mellan de nordiska länderna FördrS 26/1997, Lettland FördrS 92/1993, Litauen FördrS 94/1993 och Estland FördrS 96/1993).

I de ovan nämnda avtalen har uthyrning av arbetskraft definierats i enlighet med kommentaren i OECD:s modellskatteavtal. Exempelvis enligt 7 punkten i slutprotokollet till skatteavtalet mellan Finland och Estland anses en arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat vara uthyrd när arbetstagaren av någon (uthyrare) ställs till förfogande för att utföra arbete inom annans (uppdragsgivare) verksamhet i den andra avtalsslutande staten. Dessutom förutsätts att uppdragsgivaren har hemvist i eller fast driftställe i denna andra stat och att uthyraren inte har ansvar för och inte heller står risken

för arbetsresultatet.

Vid avgörande av frågan om en arbetstagare skall anses uthyrd, skall det enligt de ovan nämnda avtalen göras en helhetsbedömning varvid särskilt beaktas om

1) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

2) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken uppdragsgivaren har ansvar,

3) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

4) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och

5) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa skall ha.

Genom skatteavtal kan den beskattningsrätt som bestäms på basis av den interna lagstiftningen begränsas, men inte utvidgas. Till följd av den vedertagna tolkningen av 10 § 4 punkten i inkomstskattelagen kan Finland inte i dagens läge utöva den rätt att beskatta hyrda arbetstagares löneinkomst som skatteavtalen med de nordiska länderna och länderna i Baltikum tillskriver den stat där arbetet utförs.

Eftersom den ovan nämnda beskattningsrätten gäller endast löneinkomst som hyrda arbetstagare förvärfvar, medför inte skatteavtalen med de nordiska länderna och länderna i Baltikum beskattningsrätt i fråga om begränsat skattskyldigas löneinkomst i sådana fall då arbetstagarens faktiska utländska arbetsgivare är en finsk huvudentreprenörs underentreprenör på arbetsplatsen, även om arbetet helt och hållet utförs i Finland. I sådana situationer uppkommer beskattningsrätt i fråga om löneinkomsten, om den skattskyldige vistas i Finland över sex månader, varvid han eller hon blir allmänt skattskyldig i Finland. Beskattningsrätt uppkommer också när det för den utländska arbetsgivaren bildas ett sådant fast driftställe i Finland vars resultat belastas av den lön som betalas till arbetstagaren, även om arbetstagaren inte vistas i Finland i sex månader.

För genomförande av avtalet mellan de nordiska länderna om handräckning i

skatteärenden (FördrS 37/1991) träffade de behöriga myndigheterna med stöd av artikel 20 i handräckningsavtalet den 19 juni 1991 en överenskommelse om uppbörd och överföring av skatt (FördrS 53/1991). Syftet med överenskommelsen är dels att förhindra att förskott uppbärs på samma inkomst i två stater, dels att möjliggöra överföring av förskott till den stat som enligt skatteavtalet har beskattningsrätt i fråga om inkomsten. Om skattemyndigheten i den stat där arbetet utförs anser det vara fråga om uthyrning av arbetskraft, kan enligt överenskommelsen förskott på skatt uppbäras i den staten. Myndigheten i den stat där arbetet utförs skall meddela detta till myndigheten i arbetstagarens hemviststat. Efter att ha fått meddelandet får den sistnämnda myndigheten inte kräva förskott för lönen. Om förskott på skatt har betalats i någon annan avtalslutande stat än i den stat som enligt skatteavtalet har rätt att kräva slutlig skatt, kan skatten med stöd av överenskommelsen överföras till den sistnämnda staten.

Införande av begränsat skattskyldiga mottagare av ersättning för arbete i förskottsuppbörsregistret

Enligt 25 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) skall den som betalar ersättning för arbete eller bruksersättning i annan form än lön verkställa förskottsinnehållning, om mottagaren inte har införts i förskottsuppbörsregistret. Syftet med bestämmelsen har varit bl.a. att bekämpa verksamhet inom den ekonomiska gråzonen genom att företagen upptas i förskottsuppbörsregistret som förs av skatteförvaltningen och därmed börjar omfattas av skattekontroll. Enligt 26 § kan ett företag som väsentligen försummat skattebetalningen eller andra skyldigheter avföras ur eller vägras registrering i förskottsuppbörsregistret.

Avförande ur eller utebliven registrering i förskottsuppbörsregistret innebär att det med stöd av 15 § 3 mom. i förordningen om förskottsuppbörd (1124/1996) verkställs förskottsinnehållning om 13 procent på företagets alla ersättningar för arbete och alla bruksersättningar. Inom näringslivet

betraktas anteckning i förskottsuppbörsregistret också rätt allmänt som ett bevis på ett företags allmänna tillförlitlighet. Det bör dessutom noteras att med stöd av 38 § i lagen om förskottsuppbörd kan betalaren debiteras den förskottsinnehållning som inte verkställts.

Enligt 25 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd införs inte en begränsat skattskyldig i förskottsuppbörsregistret, om denne inte har ett fast driftställe i Finland. Om en begränsat skattskyldig med fast driftställe i Finland inte har införts i förskottsuppbörsregistret, skall källskatt uppbaras på det fasta driftställets ersättningar för arbete. Enligt 13 a § i inkomstskattelagen utgör ett fast driftställe t.ex. en sådan plats i Finland där företagets ledning, filial, kontor, industrianläggning, produktionsanläggning, verkstad eller butik eller annat stadigvarande inköps- eller försäljningsställe finns. Till fast driftställe hänförs även t.ex. den plats där byggnadsentreprenad har bedrivits i betydande omfattning.

Eftersom en begränsat skattskyldig som inte har ett fast driftställe i Finland inte kan införas i förskottsuppbörsregistret kan privathushåll som köpt tjänster av ett sådant företag inte beviljas hushållsavdrag på grundval av de tjänster som företaget tillhandahåller. För att hushållsavdrag skall beviljas förutsätts enligt 127 b § 2 punkten i inkomstskattelagen att den som mottar ersättning för arbete är införd i förskottsuppbörsregistret. Att ett utländskt företag således inte kan tillhandahålla avdragsgilla tjänster utan att vara stationerad i Finland kan anses vara problematiskt med tanke på de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om fri rörlighet för tjänster.

Ett företag som har för avsikt att bli införd i förskottsuppbörsregistret skall i samband med registreringen lämna myndigheterna de uppgifter som nämns i företags- och organisationsdatalagen (244/2001). Enligt företags- och organisationsdatalagen skall bl.a. följande uppgifter samlas in hos företagen: uppgifter om under vilket namn verksamheten bedrivs, hemort eller den kommun från vilken verksamheten leds, företagets kontaktinformation t.ex. post- och besöksadress, samt företagets verksamhetsområde. Dessutom införs

uppgifter om företaget har skyldighet att betala skatt på försäkringspremie och om det är mervärdesskattskyldigt liksom om företaget har införts i det arbetsgivar- och förskottsuppbörsregister som förs av skatteförvaltningen. Av registret framgår också i vilken juridisk form verksamheten bedrivs.

Beskattningsrätt i fråga om ersättning för arbete som begränsat skattskyldiga erhåller i Finland

Enligt 10 § 2 punkten i inkomstskattelagen är inkomst som förvärvats i Finland bl.a. inkomst av rörelse som har bedrivits och inkomst av yrke som har utövats här. I bestämmelsen uppställs inte något villkor om att inkomsten skall hänföra sig till ett fast driftställe i Finland. Ersättning för arbete är i typiska fall sådan inkomst av rörelse eller yrke som avses i lagrummet.

Enligt bestämmelserna om inkomst av rörelse i artikel 7 stycke 1 i OECD:s modellskatteavtal skall inkomsten för ett företag i en avtalsslutande stat beskattas endast i företagets hemviststat, bortsett från de fall där företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett fast driftställe där. Om företaget bedriver rörelse från ett fast driftställe, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället. Med uttrycket fast driftställe avses enligt artikel 5 stycke 1, vilken gäller fast driftställe, en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs. Enligt stycke 2 innefattar uttrycket fast driftställe särskilt plats för företagsledning, filial, kontor, fabrik, verkstad och gruva eller annan plats för utvinning av naturtillgångar. En plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet bildar enligt stycke 3 ett fast driftställe endast om verksamheten pågår under en tidsperiod som överstiger tolv månader. I vissa skatteavtal som Finland ingått har det dock avtalats om andra tidsgränser. Som exempel kan nämnas skatteavtalet mellan Finland och Estland, där den överenskomna tidsgränsen är sex månader.

Av de ovan nämnda omständigheterna

följer att Finland i allmänhet inte har beskattningsrätt i fråga om rörelseinkomst eller ersättning för arbete som betalas till en begränsat skattskyldig, om det inte i Finland bildas ett fast driftställe för den begränsat skattskyldige. Exempelvis sådana ersättningar för arbete som betalas för byggarbeten som pågår några månader faller således vanligen utanför Finlands beskattningsrätt. Detsamma gäller över lag också t.ex. olika ersättningar för arbete som betalas till en begränsat skattskyldig för konsultation, om inte den begränsat skattskyldige har ett fast driftställe i Finland från vilket verksamheten bedrivs. Om den begränsat skattskyldige likväl har hemvist i en stat med vilken Finland har ingått ett skatteavtal, krävs det inte något fast driftställe för att Finland skall ha beskattningsrätt.

Uppbörd av källskatt på ersättning för arbete till begränsat skattskyldiga företag

Oavsett om utländska företag har ett fast driftställe i Finland är de begränsat skattskyldiga och beskattas i enlighet med lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), nedan källskattelagen. Om den begränsat skattskyldige har bedrivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, gäller enligt 13 § 4 mom. i källskattelagen att inkomst för det fasta driftstället skall beskattas enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Enligt 15 § 3 mom. i källskattelagen är inkomstskatten för samfund 26 procent.

Enligt 3 § i källskattelagen skall källskatt uppbäras på betalning för vilken förskotts innehållning skall verkställas enligt lagen om förskottsuppbörd, dvs. exempelvis ersättning för arbete. Enligt 7 § utgör källskatten 35 procent på betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst. Källskatten utgör 28 procent på betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som kapitalinkomst.

Med stöd av de ovan nämnda bestämmelserna har det inom beskattningspraxisen ansetts att om betalaren anser att det för ett begränsat skattskyldigt

samfund uppkommer ett fast driftställe i Finland skall källskatt uppbäras på ersättning för arbete. Av bestämmelserna framgår dock inte entydigt till vilket belopp skatten skall uppbäras.

Med stöd av det diskrimineringsförbud som ingår i flera av skatteavtalen och med stöd av det gemenskapsrättsliga diskrimineringsförbudet har det dock av hävd ansetts att ett fast driftställe i Finland inte bör behandlas sämre än ett finskt företag. Det kan således anses att högst 13 procent bör uppbäras i skatt på ersättning för arbete som betalas till ett utländskt företag som inte har införts i förskottsuppbörsregistret och som bedriver verksamhet via ett fast driftställe. Procentsatsen motsvarar den förskottsinnehållning som enligt 15 § 3 mom. i förordningen om förskottsuppbörd verkställs på ersättning för arbete som betalas till ett finskt företag som inte har upptagits i förskottsuppbörsregistret.

Enligt 10 § i källskattelagen skall bestämmelserna ett internationellt avtal iakttas vid uppbörd av källskatt, om inkomsttagaren för utbetalaren före betalning erlaggs företer utredning om sin hemort och om övriga förutsättningar för tillämpning av avtalet. Som utredning kan inkomsttagaren visa upp ett källskattekort eller uppge sina identifierings- och kontaktoppgifter. Utbetalaren har således på grundval av ett skatteavtal kunnat låta bli att uppbära källskatt, om utbetalaren företer ett källskattekort som fått från skattebyrån och enligt vilket skatten inte skall uppbäras. Med stöd av den ovan nämnda bestämmelsen har utbetalaren också på basis av någon annan utredning som denne fått kunnat bedöma huruvida det för en i skatteavtalsstaten bosatt mottagare av ersättning för arbete bildas ett fast driftställe i Finland eller inte. Om det enligt utbetalarens uppfattning inte har bildats något fast driftställe, har det med stöd av skatteavtalet inte uppburits någon källskatt. Har ett fast driftställe i Finland bildats för en begränsat skattskyldig, skall källskatt inte tas ut om den begränsat skattskyldige har införts i förskottsuppbörsregistret.

För ersättning för arbete som betalats till en begränsat skattskyldig inlämnas en övervaknings- och årsanmälan bara om

ersättningen för arbete har betalats till en fysisk person. Ersättning för arbete som betalats till ett begränsat skattskyldigt företag uppges därmed inte för skatteförvaltningen.

Skyldigheter för begränsat skattskyldiga arbetsgivare

Om det för en begränsat skattskyldig arbetsgivare bildas ett fast driftställe i Finland, gäller enligt de ovan nämnda bestämmelserna i källskattelagen att beskattningen verkställs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. En sådan begränsat skattskyldig anses också vara skyldig att lämna de uppgifter som enligt 3 kap. i lagen om beskattningsförfarande hör till utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. En begränsat skattskyldig som äger ett fast driftställe är därmed skyldig att lämna uppgifter om bl.a. den lön som den begränsat skattskyldige har betalt ut till sina arbetstagare, oavsett om ett skatteavtal eventuellt hindrar att lönen beskattas. En begränsat skattskyldig som inte har något fast driftställe i Finland är däremot inte skyldig att lämna skatteförvaltningen några som helst uppgifter om sina arbetstagare.

I lagen om beskattningsförfarande finns inte några bestämmelser med stöd av vilka någon annan än en hyrd arbetstagares arbetsgivare skall lämna skatteförvaltningen uppgifter om användningen av hyrd arbetskraft.

Enligt 3 § 4 punkten i handelsregisterlagen (129/1979) skall en utländsk sammanslutning eller stiftelse som grundar en filial i Finland göra en grundanmälan. Sådana aktörer benämns utländska näringsidkare i lagen. Enligt 2 mom. får grundanmälan göras också av sådana näringsidkare som enligt 1 mom. inte är skyldiga att göra anmälan.

Enligt de bestämmelser i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999) som trädde i kraft vid ingången av 2006 gäller att en sådan arbetsgivare för en utstationerad arbetstagare som inte har något driftställe i Finland skall ha en företrädare här. Företrädaren skall ha behörighet att handla på det utstationerande företagets vägnar i domstol och ta emot stämningar och övriga myndighetshandlingar. En företrädare skall

utses senast då arbetstagaren inleder arbetet, och bemyndigandet skall gälla i minst tolv månader efter det att arbetstagaren slutat arbeta i Finland. En företrädare behöver inte utses, om arbetstagarens utstationering varar högst 14 dagar. Med hot om straff enligt 9 a § skall den som låter utföra arbetet i sina avtal eller med hjälp av andra tillbudsstående medel se till att en företrädare utses.

Enligt 4 b § skall en företrädare när arbetstagaren inleder arbetet skriftligen inneha bl.a. identifieringsuppgifter om det utstationerande företaget och identifieringsuppgifter om den utstationerade arbetstagaren. Innan arbetet inleds skall företaget meddela den som låter utföra arbetet vem som innehar uppgifterna under tiden för arbetstagarens utstationering. Uppgifterna skall bevaras i två år efter att arbetstagaren slutat arbeta i Finland.

Om den utstationerade arbetstagarens utstationering varar över åtta dagar, skall företrädaren enligt 5 § i Finland inneha arbetstidsbokföringen angående arbetstagarens arbete här samt uppgifter om löner som betalats till den utstationerade arbetstagare. Enligt 8 § skall företrädaren på begäran ge arbetarskyddsmyndigheterna de uppgifter och utredningar som avses ovan.

Med en utstationerad arbetstagare avses enligt 1 § i lagen om utstationerade arbetstagare en arbetstagare som vanligtvis arbetar i någon annan stat än Finland och som medan arbetsförhållandet pågår, under en begränsad tid utstationeras till Finland av ett företag som är etablerat i en annan stat och som är arbetsgivare i samband med att företaget tillhandahåller tjänster över gränserna, när

1) arbetstagaren utstationeras för att utföra arbete under företagets ledning och för dess räkning med stöd av ett avtal som ingåtts mellan arbetsgivaren och en i Finland verksam mottagare av tjänsterna,

2) arbetstagaren utstationeras på en arbetsplats eller i ett företag som tillhör samma företagsgrupp, eller

3) arbetstagaren ställs till ett annat företags förfogande, när arbetsgivaren är ett företag som förmedlar tillfällig arbetskraft eller hyr ut arbetskraft.

Utstationerade arbetstagare är således förutom hyrda arbetstagare t.ex. arbetstagare

som utstationerats till Finland av utländska underentreprenadföretag samt arbetstagare som utstationerats till finska företag av koncernföretag.

1.2. Läget på arbetsmarknaden

I samband med den senaste utvidgningen av Europeiska unionen antog riksdagen lagen om förutsättningarna för förvärvsarbete för medborgare i Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Ungern, Polen, Slovenien och Slovakien (309/2004), den s.k. lagen om en övergångsperiod. För medborgarna i de nya medlemsstater som nämns i lagen förutsattes i ytterligare två års tid efter den 1 maj 2004 arbetstillstånd för arbete i Finland. Lagen skulle dock inte tillämpas på arbetstagare som av en arbetsgivare etablerad i en av de nya medlemsstaterna tillfälligt utstationerades i Finland för att arbeta inom ramen för ett fritt utbud av tjänster. Arbetstillstånd har inte längre krävts efter ingången av maj 2006.

Möjligheten till fri rörlighet för arbetskraft i form av utbud av tjänster har i praktiken inneburit en kraftig ökning av utländsk hyrd arbetskraft efter våren 2004, i synnerhet från Estland och de övriga länderna i Baltikum. Här handlar det inte bara om arbetskraft som de egentliga företagen för uthyrning av arbetskraft hyr ut till Finland utan också om arbetstagare på i synnerhet byggarbetsplatser och skeppsvarv vilka är anställda hos i utlandet registrerade företag som verkar som underentreprenörer. På det hela taget beräknas antalet utländska arbetstagare som arbetar i Finland inom ramen för fri rörlighet för tjänster röra sig kring flera tusen.

Enligt lagen om registrering av uppgifter om arbete som utförs av medborgare i vissa av Europeiska unionens medlemsstater (418/2006) förutsätts att uppgifter om arbete som utförs av medborgare i de nya EU-medlemsstater som avses i lagen om en övergångsperiod skall anmälas till Arbetskraftsbyrån för registrering. Lagen trädde i kraft den 5 juni 2006 och är i kraft till och med den 30 april 2009. Uppgifterna om arbete skall anmälas senast 14 dagar efter den dag då arbetet inleddes. Ett anställningsförhållande som är kortare än två veckor behöver inte registreras. I

anmälningen skall arbetstagaren uppge namn, födelse- och födelseort samt nationalitet och en sådan utredning av arbetsgivaren av vilken framgår arbetsgivare, arbetsgivarens företags- och organisationsnummer, bransch, ort eller orter där arbetet utförs, hur länge arbetet varar samt det kollektivavtal som tillämpas eller det vederlag som betalas för arbetet. Uppgifterna om arbete kan anmälas till Arbetskraftsbyrån av arbetsgivaren eller utlänningen själv. Uppgifterna införs i utlänningsregistret. Försummelse av registreringen är inte förenad med några påföljder. Syftet med lagen är att förbättra statistiken och uppföljningen i fråga om arbetskraft som kommer till Finland från de nya medlemsstaterna.

Enligt en utredning som Byggnadsindustrin RT rf genomförde i början av 2006 var nästan 10 procent av alla som arbetade på byggarbetsplatserna i Finland utlänningar, men endast knappa 3 procent av dem som var direkt anställda hos finska arbetsgivare. Den utländska arbetskraften bestod således till största delen av hyrd arbetskraft eller arbetstagare vid utländska underentreprenadföretag. Det kan antas att situationen till denna del förändras i viss mån efter övergångsperioden.

1.3. Det internationella läget

Frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

I artikel 49 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen förbjuds inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster inom gemenskapen beträffande medborgare i medlemsstater som har etablerat sig i en annan stat inom gemenskapen än mottagaren av tjänsten. Enligt artikel 50 får den som tillhandahåller en tjänst tillfälligt utöva sin verksamhet i den stat där tjänsten tillhandahålls på samma villkor som staten uppställer för sina egna medborgare.

De ovan nämnda artiklarna omfattar bl.a. sådan utstationering av en arbetstagare på en arbetsplats som definieras i artikel 1 i Europaparlamentets och rådets direktiv

96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster. Till skillnad från fri rörlighet för arbetstagare är det kännetecknande för utstationering till en annan medlemsstat att arbetstagarna efter att ha slutfört sitt arbete återvänder till den stat där de vanligen arbetar.

Olika slags kontroller av dem som tillhandahåller tjänster och förfaranden som krävs av dem bör vara icke-diskriminerande och proportionerliga. Tjänstetillhandahållarna får inte åläggas registrering innan verksamheten inleds eller andra förhandsåtgärder som förutsättning för att tjänsterna skall få börja tillhandahållas. Godtagbara tillsynsförfaranden är ur gemenskapsrättsligt perspektiv därmed sådana förfaranden som inte begränsar tillträdet till marknaden för företag från andra medlemsstater.

Generaladvokaten bedömde i sitt förslag till avgörande av den 6 april 2006 i mål C-433/04, Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien, huruvida det belgiska skattesystemet strider mot den fria rörligheten för tjänster till den del Belgien förpliktar uppdragsgivare och entreprenörer som anlitar utländska byggföretagare, som inte är registrerade i Belgien, att hålla inne 15 procent av beloppet för utförda arbeten och genom att ålägga samma uppdragsgivare och entreprenörer solidariskt ansvar för sina avtalspartners, som inte är registrerade i Belgien, skatteskulder. Kommissionens ståndpunkt var att det handlar om att inskränka tillhandahållandet av tjänster, eftersom de aktuella bestämmelserna får utländska företagare som inte är registrerade i Belgien att avstå från att tillhandahålla tjänster på den belgiska marknaden och nationella företagare att avstå från att anlita de tjänster som dessa företagare erbjuder.

Generaladvokaten ställde sig bakom kommissionens ståndpunkt och påpekade dessutom bl.a. att målet med bestämmelserna, dvs. att avvärja kringgående av skatt, kan uppnås med lindrigare åtgärder som i mindre grad inskränker friheten att tillhandahålla tjänster. Företagare som inte är registrerade kan t.ex. åläggas att lämna skattemyndigheterna uppgifter om sin

beskattningssituation. En sådan anmälan tryggar enligt generaladvokaten garantierna i anslutning till rätten till information, vilka i hög grad är av samma typ som de uppgifter som registrerade företag lämnar. Anmälan ger dessutom myndigheterna möjlighet att utföra inspektioner medan byggarbetena pågår och vidta behövliga åtgärder från fall till fall utan att det fria tillhandahållandet av tjänster inskränks i onödan och alla oregistrerade företagare sanktioneras utan åtskillnad.

Sverige

De bestämmelser i den svenska skattelagstiftningen som gäller skattepliktig löneinkomst av arbete som utförts i Sverige har i stort sett samma innehåll som bestämmelserna i Finland. Löneinkomst som utomlands bosatta, dvs. begränsat skattskyldiga i Sverige, förvärfvar för arbete som utförs i Sverige beskattas enligt en lag som gäller särskild inkomstskatt för utomlands bosatta (SINK).

Löneinkomst från någon annan än svenska staten eller en kommun är inte skattepliktig för utomlands bosatta personer, om

1) inkomsttagaren inte vistas i Sverige under en tidsperiod som överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod,

2) ersättningen betalas av en arbetsgivare som inte har hemvist i Sverige eller på dennes vägnar, och

3) ersättningen inte belastar fast driftställe som arbetsgivaren har i Sverige.

I lagen finns inte några bestämmelser som speciellt gäller beskattning av hyrd arbetskraft. Enligt regeringspropositionen med förslag till lagen (proposition 1989/90:47, s. 22) är regeln 183 dagar inte tillämplig i sådana fall där en svensk uppdragsgivare kan konstateras vara den faktiska arbetsgivaren.

Enligt den svenska skatteförvaltningens tolkningsanvisning om hyrd arbetskraft (RättsNytt nr 5/00, utgivare Skattemyndighetens rättsavdelning) gäller, med undantag för fall av missbruk, att Sverige inte kan frångå det godtagna arbetsgivarbegreppet i sin interna lagstiftning i fråga om utländska uthyrare av arbetskraft när det råder ett faktiskt

anställningsförhållande mellan dessa och arbetstagarna.

Sedan 2002 skall var och en som har betalt skattepliktig lön till en person som vistas i Sverige lämna in en anmälan till skatteförvaltningen om det belopp som betalats. Skyldigheten gäller utländska och inhemska arbetsgivare på lika grunder, och det är inte heller relevant om arbetsgivaren har ett fast driftställe i Sverige eller inte.

I Sverige har man diskuterat behovet av att revidera skattelagstiftningen i synnerhet för att minska den ekonomiska gråzonen inom byggbranschen. Som ett viktigt element i revideringarna har det föreslagits att det inom byggbranschen införs ett system med entreprenadavdrag där huvudentreprenören åläggs att vid varje tillfälle som utbetalning görs till en underentreprenör innehålla ett belopp som motsvarar de arbetsgivarprestationer som ingår i utbetalningen. Enligt beredningsbetänkandet om systemet med entreprenadavdrag (RSV Rapport 2002:6, Svart arbetskraft inom byggbranschen) är det viktigt att avdragssystemet gäller även utländska företag oavsett om de har eller inte har ett fast driftställe i Sverige. Än så länge har det inte lagts fram några lagförslag utifrån betänkandet.

Danmark

I Danmark är hyrda arbetstagare skattskyldiga i fråga om de inkomster de förvärvat där (artikel 2 stycke 1 c i kildeskatteloven). Skatten uppbärs i form av slutlig källskatt på 30 procent. Den som anställer en hyrd arbetstagare skall räkna ut skattebeloppet och innehålla skatten. Om den som anställer inte vet hur stor del av den utbetalda ersättningen för arbete som skall betraktas som vederlag som betalas till den hyrda arbetstagaren, skall hela ersättningen för arbete betraktas som vederlag.

Om ett danskt företag eller offentligt samfund ingår ett sådant avtal med ett utländskt företag som gäller byggverksamhet i Danmark och det arbete som avtalet omfattar kommer att pågå en längre tid än tre månader under en tolv månadersperiod, skall

en anmälan om avtalet lämnas in till skatteförvaltningen inom 30 dagar efter det att avtalet ingicks. Anmälan behövs inte, om det utländska företaget redan har ett sådant fast driftställe i Danmark från vilket verksamheten kommer att bedrivas. Av anmälan skall framgå identifieringsuppgifter för beställaren, det utländska företaget samt alla sådana underentreprenadavtal som det utländska företaget har ingått och som omfattar en längre tid än tre månader. Dessutom skall platsen och varaktigheten för byggarbetet uppges.

Den danska utlänningsstyrelsen kan vid behov kräva uppgifter och handlingar som gäller registrering och verksamhet i hemviststaten för företag som förmedlar arbetskraft samt uppgifter och handlingar som gäller verksamhet som bedrivits i Danmark och arbetstagarnas anställningsförhållande till företaget.

Norge

För tillsynen över i synnerhet utländsk arbetskraft har det i Norge utfärdats bestämmelser om utvidgad skyldighet att lämna uppgifter, vilken är bindande för alla näringsidkare och offentligt rättsliga samfund (6-10 § i ligningsloven). Skyldigheten att lämna uppgifter gäller alla utländska löntagare och entreprenörer samt, i fråga om arbeten som utförts på kontinentalsockeln, även norska löntagare som utför arbete för ett utländskt företag. Skyldigheten är bindande för utländska arbets- och uppdragsgivare oavsett skatteavtal och oavsett om de är skattskyldiga i Norge. Företag som anlitar underentreprenörer ansvarar för att skyldigheten att lämna uppgifter fullgörs på de nedre trappstegen.

Uppgifter krävs i fråga om bl.a. arbetsplatsen, anställningsförhållandets längd och arbetsgivaren. Uppgifterna skall tillställas skatteförvaltningen när avtalet ingås, dock senast inom 14 dagar från det att uppdraget inleddes. Anmälan skall också göras när anställningsförhållandet upphör. Skatteförvaltningen kan förelägga vite för försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter och en förseningsavgift på högst 75 000 kronor för försenad eller försummad anmälan. Om anmälningsskyldigheten har

försumrats kan den försumlige ställas till svars för den skattskyldiges eller dennes arbetsgivares uteblivna skatt.

Löneinkomst som en begränsat skattskyldig hyrd arbetstagare förvärvat för arbete som utförts i Norge är inkomst som förvärvats i Norge och skattepliktig inkomst där (2? 3 § i skatteloven). Den hyrda arbetstagarens arbetsgivare och det norska användarföretaget är solidariskt ansvariga för att skatten innehålls, socialskyddsavgifterna tas ut och lönen meddelas skatteförvaltningen. Företagen kan sinsemellan komma överens om ansvarsfördelningen, men avtalet befriar ett företag från ansvar endast om detta godkänns av skattemyndigheten.

Tyskland

I Tyskland stiftades 1996 en lag om utstationerade arbetstagare (Arbeitnehmer Entsendegesetz). Enligt lagen baserar sig förhandstillsyn på förhandsanmälan. Arbetsgivare eller företag som hyr ut utländsk arbetskraft och som låter utföra arbete inom lagens tillämpningsområde, dvs. inom byggbranschen i vid bemärkelse, skall innan arbetet inleds lämna arbetskraftsmyndigheten uppgifter om arbetstagarna, arbetsstället och den bemyndigade företrädaren. Dessutom jämnställs tyska företag som anlitar utländsk hyrd arbetskraft med arbetsgivare, och därmed är användarföretaget skyldigt att uppbära skatt på lönen samt fullgöra arbetsgivarens allmänna skyldigheter att lämna uppgifter (38 § i Einkommensteuergesetz).

En lag som syftar till att avvärja illegal verksamhet inom byggbranschen trädde i kraft vid ingången av 2002. Lagen förpliktar alla företag som bedriver byggverksamhet i Tyskland ? både tyska och utländska företag ? att uppbära förskottsinnehållning om 15 procent på byggrelaterade betalningar som erlagts till ett annat företag, om betalningarna till samma mottagare överstiger 5 000 euro per år. För betalare som bedriver mervärdesskattefri verksamhet är gränsen 15 000 euro per år.

Uppbörderna av skatt uteblir endast i det fall att mottagaren visar upp ett intyg där

villkoren för beviljande till största delen motsvarar de finska villkoren i fråga om förhandsuppbördregistrering. Betalaren ansvarar för den uteblivna skatten och kan inte t.ex. i fråga om utländska företag åberopa att de eventuellt inte beskattas i Tyskland.

1.4. Bedömning av nuläget

Till följd av den vedertagna tolkningen av 10 § 4 punkten i inkomstskattelagen kan Finland inte beskatta löneinkomst som förvärvas av hyrda arbetstagare som är anställda hos en utländsk arbetsgivare och vistas i Finland en kortare tid än sex månader, även om beskattningsrätt gäller t.ex. enligt de skatteavtal som ingåtts med länderna i Baltikum.

Utöver omständigheterna i anslutning till beskattningsrätten i fråga om hyrt arbete finns det problem i anslutning till skattekontrollen av utländskt arbete också mera generellt. Skatteförvaltningen har i praktiken mycket små möjligheter att övervaka hur länge arbetstagare som är anställda hos utländska arbetsgivare i själva verket vistas i Finland. Till följd av detta blir sannolikt sådan löneinkomst obeskattad i Finland som betalts till arbetstagare som är anställda hos utländska arbetsgivare och som blivit allmänt skattskyldiga på basis av vistelse en längre tid än sex månader.

Problemen när det gäller skattekontrollen av utländska arbetstagare hänför sig i hög grad till att också skattekontrollen av deras arbetsgivare är betydligt mindre omfattande än skattekontrollen av finska arbetsgivare. Företag från en annan EU-medlemsstat kan börja tillhandahålla arbetstjänster här utan några som helst anmälningar till skatteförvaltningen i Finland. Bortsett från några undantagsfall uppbärs inte heller källskatt på ersättning för arbete på grundval av arbete som utförts i Finland, och ersättning för arbete som betalts till företag uppges inte för skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen har således nästan inga möjligheter att övervaka om det för företagen bildas ett fast driftställe i Finland eller om företagen blir skattskyldiga vid inkomst- eller mervärdesbeskattning eller om de blir skyldiga att verkställa förskottsinnehållning

eller uppbära källskatt på de löner de betalt. Skatteförvaltningen får inte heller uppgifter om företagens löntagare eller de löner som betalats till dem för arbete som utförts i Finland. Möjligheterna att bedöma arten av skattskyldighet för arbetstagarna eller över lag genomföra beskattningen för dem är därmed mycket begränsade. I praktiken har det dessutom förekommit fall där lön som betalats för arbete som utförts här också fallit utanför beskattningen i den stat där företaget har hemvist.

Problemen i anslutning till kontrollen av utländska underentreprenörer inskränks inte enbart till förlust av skatteinkomster. Om exempelvis ett företag som tillhandahåller underentreprenadtjänster i Finland inte betalar skatt här eller i sin hemviststat och de löner som betalats till arbetstagarna faller utanför beskattningen helt eller delvis och socialskyddsavgifterna på motsvarande sätt blir alltför låga, snedvrider företagets verksamhet konkurrensläget på marknaden.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Beskattning av hyrda arbetstagare

Syftet med denna proposition är att lön som betalats för arbete som utförts i Finland i större utsträckning skall bli skattepliktig i Finland också i sådana fall där arbetstagarens arbetsgivare är ett utländskt företag. För att målet skall nås föreslås att inkomstskattelagen kompletteras med en bestämmelse enligt vilken lön som betalats för arbete som utförts i Finland skall betraktas som inkomst som förvärvats här i sådana fall då en utländsk uthyrare har hyrt ut en arbetstagare till någon som låter utföra arbete och som finns i Finland. Med stöd av bestämmelsen kan Finland i större utsträckning än för närvarande utöva den rätt att beskatta lön i anslutning till hyrt arbete som vissa skatteavtal medför för Finland.

Det föreslås att 16 § 1 mom. i källskattelagen kompletteras med en bestämmelse med stöd av vilken beskattning för begränsat skattskyldiga hyrda arbetstagare skall verkställas i den ordning som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Beskattningen

verkställs således förfaringsmässigt på samma sätt och enligt samma tidtabell som beskattningen för allmänt skattskyldiga. Den skattskyldige skall också få en förhandsifylld skattedeklaration som baserar sig på årsanmälan av arbetsgivaren eller dennes företrädare.

Begränsat skattskyldiga lönebetalare som inte har något fast driftställe i Finland är inte i Finland skyldiga att uppbära källskatt på de löner de betalt ut, och det kan inte anses vara ändamålsenligt att ålägga en sådan skyldighet. I sådana här situationer bör förskottsuppbörden i fråga om utländska hyrda arbetstagare därför ordnas i form av förskottsbetalning. Det föreslås att hyrda arbetstagare skall ansöka om förskott som betalning för källskatt före utgången av den kalendermånad som följer efter det att arbetet i Finland inleddes, om lönebetalaren inte är skyldig att uppbära källskatt på lönen och ett internationellt avtal inte hindrar att skatten uppbärs.

Det föreslås vidare att uppbörden av skatt skall kunna förenas med skatteförhöjning vid försummelse av ansökan om förskott inom utsatt tid. I överenskommelsen mellan de nordiska länderna om uppbörd och överföring av skatt har det avtalats om förfaranden för att undvika att förskott tas ut på samma inkomst både i den stat där arbetstagaren är bosatt och i Finland. I fortsättningen kan det vara ändamålsenligt att avtal som innehåller motsvarande bestämmelser ingås även med länderna i Baltikum.

Målet med propositionen är dessutom att effektivisera övervakningen av det arbete som utländsk hyrd arbetskraft och andra arbetstagare vid utländska företag utför i Finland. För att möjliggöra effektiv skattekontroll bör bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter ändras. Skyldigheterna att lämna uppgifter bör gälla både den arbetskraft som avses ovan och delvis även andra arbetstagare som vistas i Finland över sex månader och därmed blir allmänt skattskyldiga. Skyldighet att lämna uppgifter åläggs en utländsk arbetsgivare eller dennes i lagen om utstationerade arbetstagare avsedda företrädare beroende på om arbetsgivaren har använt sig av sin möjlighet att bli införd i

förskottsuppbörsregistret. Uppgifterna skall lämnas endast när ett skatteavtal inte hindrar att den hyrda arbetstagarens lön beskattas i Finland.

Det föreslås att i första hand sådana utländska arbetsgivare som är införda i förskottsuppbörsregistret skall vara skyldiga att lämna uppgifter. Uppgiftsskyldiga skall dessutom vara sådana arbetsgivare som inte har utsett någon sådan företrädare som avses i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare. I fråga om de arbetsgivare som har för avsikt att bli införda i förskottsuppbörsregistret skall i samband med registreringen samlas in grundläggande uppgifter om deras verksamhet och deras kontaktuppgifter, vilket gör det möjligt att också ingripa om skyldigheterna att lämna uppgifter försummas. I fråga om övriga arbetsgivare fås kontaktuppgifterna på basis av anmälningar av dem som låter utföra arbete. Arbetsgivaren kan låta t.ex. ett finskt ombud sköta anmälningarna, vilket dock inte befriar arbetsgivaren från skyldigheten eller från den försummelseavgift som påförs i händelse av försummelse.

I vissa situationer skall en i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare avsedd företrädare för en utländsk arbetsgivare vara skyldig att lämna uppgifter. Skyldigheten gäller sådana företrädare som företräder arbetsgivare som inte är införda i förskottsuppbörsregistret. Redan enligt lagen om utstationerade arbetstagare gäller att företrädaren skall ha de uppgifter som behövs för att fullgöra anmälningsskyldigheten. Företrädare som försummar sin skyldighet skall likaså kunna påföras försummelseavgift.

Arbetsgivaren eller dennes företrädare skall således i fortsättningen lämna en s.k. startanmälan före utgången av den månad som följer efter den under vilken en hyrd arbetstagare inledde arbetet samt en årsanmälan. När det gäller andra utstationerade arbetstagare skall arbetsgivaren eller dennes företrädare lämna en årsanmälan, om arbetstagaren har vistats i Finland över sex månader. Av startanmälan skall framgå kontakt- och identifieringsuppgifter, uppgifter om den som låter utföra arbete samt en uppskattning av arbetets längd och det kalkylerade

lönebeloppet.

Dessutom skall den som låter utföra arbete lämna uppgifter om det företag som hyrt ut en arbetstagare och om företagets företrädare i sådana fall då en företrädare har utsetts i enlighet med lagen om utstationerade arbetstagare. Anmälan skall lämnas före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet inleddes. På så vis får skatteförvaltningen tidsenliga uppgifter om utländska företag som förmedlar hyrd arbetskraft till Finland och om företagens företrädare. På basis av uppgifterna kan skatteförvaltningen övervaka att de utländska företagen och deras företrädare fullgör skyldigheterna att lämna uppgifter. De tidsenliga uppgifterna möjliggör dessutom inspektionsverksamhet i Finland under arbetets gång.

För att både skatteförvaltningen och de uppgiftsskyldiga skall garanteras en tillräckligt lång förberedelsestid föreslås att startanmälan skall lämnas första gången senast den 31 augusti 2007, i likhet med den anmälan av den som låter utföra arbete vilken gäller det företag som hyrt ut en arbetstagare och företagets företrädare.

2.2. Skattekontroll i fråga om utländska företag

För att främja skattekontrollen i fråga om utländska företag bör uppgifter om företagen på ett mera övergripande sätt ställas till förfogande för skatteförvaltningen. Målet kan nås genom att utländska företag på bredare basis än för närvarande förs in i skatteförvaltningens befintliga register. Det föreslås därför en ändring av bestämmelsen om att begränsat skattskyldiga kan införas i förskottsuppbörsregistret bara om de har ett fast driftställe i Finland. Det föreslås bli bestämt att alla utländska företag som är verksamma i Finland utan ett fast driftställe här skall kunna registreras, med undantag för sådana företag med vars hemviststat Finland inte har ingått något skatteavtal.

På samma sätt som i fråga om allmänt skattskyldiga föreslås dock att det inte heller för begränsat skattskyldiga skall vara obligatoriskt att bli införda i förskottsuppbörsregistret. I företags- och organisationsdatalagen föreslås på

motsvarande sätt en ändring som möjliggör registrering av näringsidkare som är verksamma utan någon filial.

I denna proposition föreslås att det i källskattelagen tas in bestämmelser om under vilka förutsättningar källskatt inte skall behöva uppbäras på ersättning för arbete som betalas för arbete som utförts i Finland samt om beloppet av källskatt i sådana fall där skatten skall uppbäras. Det föreslås att skatten på ersättning för arbete som betalas till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar skall uppgå till 13 procent, som är detsamma som den förskottsinnehållning som uppbärs hos sådana finska mottagare av ersättning för arbete vilka inte är införda i förskottsuppbörsregistret. Dessutom föreslås att den skatt som skall uppbäras på ersättning för arbete som betalas till fysiska personer skall preciseras till 35 procent.

På samma sätt som för närvarande skall det vara möjligt att låta bli att uppbära skatten, om inkomsttagaren visar upp ett källskattekort eller någon annan i 10 § i källskattelagen avsedd utredning om sin hemort och om övriga förutsättningar för tillämpning av ett skatteavtal. Det föreslås att källskatt skall kunna utbli också när inkomsttagaren är införd i förskottsuppbörsregistret.

Eftersom problemen i anslutning till skattekontroll och bildande av fast driftställe är speciellt accentuerade inom vissa branscher, föreslås det bli bestämt att källskatt på ersättning för arbete som betalas för byggnadsarbete, installations- och sammansättningsarbete, skeppsbyggnadsarbete, transportarbete samt städ-, omsorgs- och vårdarbete skall kunna utbli endast med stöd av ett källskattekort eller införande i förskottsuppbörsregistret. Därmed ansvarar alltid skatteförvaltningen, inte betalaren, för bedömningen av huruvida det bildas ett fast driftställe.

De ovan nämnda striktare villkoren kan styra fler företag som är verksamma inom de ovan nämnda branscherna till att registrera sig i förskottsuppbörsregistret. I samband med det kan skatteförvaltningen samla in sådana uppgifter om företagets verksamhet som främjar skattekontrollen. Företag som är införda i förskottsuppbörsregistret och som

har ett fast driftställe i Finland är skyldiga att lämna en skattedeclaration. Hos sådana utländska företag som är införda i förskottsuppbörsregistret och som inte lämnar någon skattedeclaration kommer skatteförvaltningen att regelbundet begära en utredning om den fortsatta verksamheten och arten av verksamhet. Utifrån utredningarna kan det kontrolleras om det finns ett fast driftställe. Hos sådana utländska företag som inte har för avsikt att bli införda i förskottsuppbörsregistret skall uppgifter som främjar skattekontrollen samlas in i samband med ansökan om källskattekort.

2.3. Övriga ändringsförslag

Det föreslås att lagen om beskattningsförfarande kompletteras med en bestämmelse som gäller sådana som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och som begär att få tillgång till sådana uppgifter som behövs för verkställandet av förskottsinnehållning. Betalaren skall lämna för beskattningen behövliga uppgifter om mottagaren, betalningsslaget och det kalkylerade beloppet. Bestämmelsen ersätter den bestämmelse i lagen om förskottsuppbörd som föreslås bli upphävd och med stöd av vilken motsvarande uppgifter hittills har lämnats för verkställande av förskottsuppbörd.

Det föreslås att pensionsanstalterna och Folkpensionsanstalten skall åläggas att lämna sådana uppgifter om begränsat skattskyldiga pensionstagare som behövs för att beräkna innehållningsprocenten och för att skatteförvaltningen skall ha tillgång till tidsenliga kontaktuppgifter.

I lagen om förskottsuppbörd finns inte någon bestämmelse om vilket skatteverk som är behörigt att meddela förhandsavgörande, om betalaren inte har hemkommun i Finland. Det föreslås att Nylands skatteverk skall vara behörig myndighet i situationer av detta slag.

Dessutom föreslås en precisering enligt vilken ett begränsat skattskyldigt samfund som har bedrivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland skall betala 26 procent i inkomstskatt för samfund även på källskattepliktiga inkomster.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

De föreslagna ändringarna beräknas öka statens skatteinkomster. Det är svårt att uppskatta beloppet av ökningen, eftersom det beror av bl.a. de resurser som anvisas för kontrollen. Skatteinkomsterna beräknas öka med högst några miljoner euro. Dessutom kan ändringarna antas ha en välgörande inverkan på konkurrensen i synnerhet inom byggbranschen samt inom andra underentreprenaddominerade branscher.

3.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Propositionen beräknas öka skatteförvaltningens arbete på ett bestående sätt. Uppgifter som medför arbete gäller bl.a. registrering av utländska arbetsgivare, utfärdande av källskattekort, behandling av uppgifterna om hyrda arbetstagare, påförande av förskott, verkställande av beskattningen och indrivning av skatter samt rådgivning, anvisningar och information i anslutning till allt detta. Dessutom krävs det betydande ändringar i datasystemen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skattestyrelsen. Utlåtande om propositionen

begärdes av handels- och industriministeriet, inrikesministeriet, arbetsministeriet, Dataombudsmannens byrå, Projektet för utveckling av myndighetssamarbetet, Pensionskyddscentralen, Folkpensionsanstalten, Centralhandelskammaren, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Maa- ja Metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Byggnadsförbundet rf, Byggnadsindustrin RT rf, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen FTFC rf, Työeläkevakuuttajat TELA - Arbetspensionsförsäkrarna TELA ry och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

I utlåtandena understöddes målen med propositionen nästan utan undantag. Också de föreslagna förfarandena bifölls till övervägande del, även om en del av remissinstanserna tvivlade på deras effektivitet och ansåg dem vara delvis onödigt tungrodda. I synnerhet när det gäller skyldigheterna att lämna uppgifter har remissinstansernas förslag till preciseringar beaktats i propositionen.

5. Samband med andra propositioner

Propositionen hänförs sig till budgetpropositionen för 2007 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Inkomstskattelagen

10 §. Inkomst som förvärvats i Finland. Det föreslås att en ny 4 c-punkt fogas till paragrafen. Enligt den nya punkten skall löneinkomsten från en utländsk arbetsgivare för en arbetstagare som hyrts ut till Finland från utlandet betraktas som inkomst som förvärvats i Finland. Lönen skall betraktas som inkomst som förvärvats i Finland till den del den baserar sig på arbete som utförts i

Finland. Bestämmelsen täcker förutom typisk uthyrning av arbetskraft även t.ex. situationer där arbetstagaren inte står i direkt anställningsförhållande till den uthyrare som ingått avtal med en uppdragsgivare i Finland, utan uthyraren har hyrt arbetstagaren från ett annat företag.

Bestämmelsen skall tillämpas endast på uthyrning av arbetskraft. Med uthyrning av arbetskraft avses detsamma som avses med uthyrning av arbetskraft i de skatteavtal som Finland ingått. Kriterierna för vad som betraktas som uthyrning av arbetskraft

sammanfaller således med skatteavtalen.

En arbetstagare skall betraktas som hyrd arbetstagare när någon har ställt honom eller henne till förfogande för utförande av arbete inom en annans rörelse, förutsatt att den som ställt arbetstagaren till förfogande, dvs. uthyraren, inte har ansvar för och inte heller står risken för arbetsresultatet. När det bedöms om det är fråga om uthyrning av arbetskraft skall avgörandet basera sig på en helhetsbedömning där särskilt avseende fästs vid om

1) den övergripande arbetsledningen åvilar uppdragsgivaren,

2) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och för vilken uppdragsgivaren har ansvar,

3) ersättningen till uthyraren beräknas efter den tid som gått åt eller med ledning av annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,

4) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och vid om

5) uthyraren ensidigt kan bestämma om antalet arbetstagare och deras lämplighet.

Bestämmelsen gäller i regel arbetstagare vid företag som i enlighet med sitt verksamhetsområde hyr ut arbetskraft. Också företag som i enlighet med sitt verksamhetsområde förmedlar arbetskraft skall kunna anses hyra ut sina arbetstagare på det sätt som avses i bestämmelsen, om det råder ett arbetsavtalsförhållande mellan arbetsförmedlingsföretaget och arbetstagaren. Tillämpningsområdet för bestämmelsen avgränsas dock inte enligt verksamhetsområdet för ett utländskt företag, utan avgörandet träffas utifrån en helhetsbedömning med särskild hänsyn till de kriterier som nämns ovan. Om de ovan nämnda kriterierna uppfylls, skall som inkomst som förvärvats i Finland också betraktas den lön som förvärvats av arbetstagare som utstationerats till Finland av en utländsk arbetsgivare som i enlighet med sitt verksamhetsområde hyr ut arbetskraft eller förmedlar tillfällig arbetskraft.

Finlands beskattningsrätt begränsas dock alltjämt av skatteavtalen. För närvarande tillåter endast skatteavtalet mellan de nordiska länderna och skatteavtalen med länderna i Baltikum att den lön som hyrda

arbetstagare förvärvat beskattas i den stat där arbetet utförs. Den lön som hyrda arbetstagare förvärvat skall dessutom kunna beskattas när det inte finns något giltigt skatteavtal mellan arbetstagarens hemviststat och Finland.

1.2. Lagen om beskattningsförändring

15 a §. *En utländsk arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter.* Det föreslås att en ny 15 a § fogas till lagen. I den nya paragrafen bestäms om utländska arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter. Skyldigheten att lämna uppgifter skall gälla en utländsk arbetsgivare som har införts i förskottsuppbörsregistret och i sådana fall då arbetsgivaren inte har utsett någon sådan företrädare som avses i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare. I övrigt skall arbetsgivarens företrädare vara skyldig att lämna uppgifter. Bestämmelsen gäller utländska företag som är verksamma i Finland utan något fast driftställe, eftersom skyldigheten att lämna uppgifter för företag som inte har något fast driftställe bestäms enligt 15 §.

Enligt 1 mom. skall arbetsgivaren lämna skatteförvaltningen en anmälan om den uppskattade längden för arbetet och det kalkylerade lönebeloppet för en hyrd arbetstagare som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen samt om den som låter utföra arbete. Den hyrda arbetstagaren skall specificeras så som föreskrivs i det nya 2 mom. som föreslås bli fogat till 22 §. Uppgifterna skall tillställas före utgången av den kalendermånad som följer efter det att arbetet inleddes. Syftet med denna startanmälan är att möjliggöra tidsenlig kontroll av de hyrda arbetstagarna samt att förskott enligt 16 a § i källskattelagen skall kunna påföras på initiativ av myndigheten, om arbetstagaren inte själv har ansökt om förskott inom utsatt tid. Startanmälan skall inte göras, om ett skatteavtal hindrar att skatt uppbärs på lönen. För närvarande blir det således aktuellt med anmälan bara för arbetstagare som hör hemma i de nordiska länderna, länderna i Baltikum och i länder utan skatteavtal.

Enligt 2 mom. 1 punkten skall en utländsk

arbetsgivare årligen tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om den lön som denne betalt ut till en i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen avsedd arbetstagare som hyrts ut till Finland. På basis av arbetsgivarens årsanmälan upprättas en förhandsifylld skattedeklaration för arbetstagaren. Inte heller årsanmälan skall göras, om ett skatteavtal hindrar att skatt upp bärs på lönen.

Enligt 2 mom. 2 punkten skall en utländsk arbetsgivare för skatteförvaltningen också uppge de löner som betalats till andra än i 1 punkten avsedda hyrda arbetstagare, om löntagaren vistas i Finland över sex månader. På basis av vistelse över sex månader blir löntagaren allmänt skattskyldig i Finland, vilket innebär att löntagaren blir skattskyldig i fråga om alla inkomster som löntagaren förvärvat här och någon annanstans. Utifrån arbetsgivarens årsanmälan kan det kontrolleras att arbetstagarna har uppgett sina inkomster för skatteförvaltningen.

I 3 mom. bestäms om skyldighet att lämna uppgifter i sådana situationer där en utländsk arbetsgivare inte har införts i förskottsuppbörsregistret. I sådana fall skall den företrädare för arbetsgivaren som utsetts i enlighet med 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare lämna de uppgifter som avses i 1 och 2 mom.

I 4 mom. bemyndigas Skattestyrelsen att meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas samt när och hur. Skattestyrelsen skall också kunna begränsa skyldigheten att lämna uppgifter. Bemyndigandet motsvarar bemyndigandet enligt 15 §, där det bestäms om utomståendes allmänna skyldighet att lämna inkomstuppgifter.

17 §. Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter. Det föreslås att nya 7? 9 mom. fogas till paragrafen. I de nya momenten bestäms om skyldighet att lämna uppgifter för den som låter utföra arbete via arbetstagare som hyrts från utlandet, skyldighet att lämna uppgifter för den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas samt om pensionsanstaltens och Folkpensionsanstaltens skyldighet att lämna uppgifter om begränsat skattskyldiga pensionstagare.

Enligt 7 mom. skall den som låter utföra arbete vara skyldig att lämna skatteförvaltningen uppgifter om ett företag som hyrt ut utländska arbetstagare och om den företrädare för företaget som utsetts i enlighet med 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare. Företaget och företrädaren skall specificeras så som föreskrivs i det nya 22 § 2 mom. Anmälan skall göras endast när ett skatteavtal inte hindrar att det upp bärs skatt på arbetstagarens lön.

Den som låter utföra arbete skall tillstålla skatteförvaltningen uppgifterna när det aktuella företagets första arbetstagare börjar arbeta hos den som låter utföra arbete. Uppgifterna skall lämnas före utgången av den kalendermånad som följer efter det att arbetet inleddes. Uppgifterna behövs bl.a. för att det skall vara möjligt att kontrollera anmälningskyldigheten i fråga om företrädare. Tidsenliga uppgifter om företrädarna möjliggör dessutom inspektionsverksamhet redan under arbetets gång, vilket gör kontrollen effektivare.

Enligt lagen om utstationerade arbetstagare behöver en företrädare inte utses, om den utstationerade arbetstagarens utstationering varar högst 14 dagar, bortsett från sådana fall där kortare arbetsavtal sammanlänkas till en längre tid än så. Om det inte behöver utses någon företrädare, behöver inte heller skatteförvaltningen tillställas några uppgifter om företrädaren. Uppgifter om företrädaren behöver inte heller lämnas när den som låter utföra arbete har försökt se till att en företrädare utses så som förutsätts i lagen om utstationerade arbetstagare, men det ändå inte har utsetts någon företrädare.

Skyldigheten att lämna uppgifter gäller alla som låter utföra arbete via hyrda arbetstagare från utlandet, men fysiska personer skall inte kunna åläggas att betala föresummelseavgift enligt 22 a §, om det inte är fråga om försummelse i anslutning till personens näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk.

I 8 mom. bestäms om skyldighet att lämna uppgifter vilken gäller sådana arbetsgivare och betalare av motsvarande prestationer samt utbetalare av pensioner och förmåner som i enlighet med 17 § 1 mom. i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) begär uppgifter som de behöver för att verkställa

förskottsinnehållning. Den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas skall lämna skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om mottagaren och behövliga uppgifter om betalningsslaget. I fråga om pensioner och därmed jämförbara betalningar skall dessutom uppges det kalkylerade beloppet av betalningen. Bestämmelsen ersätter 7 § i den nuvarande lagen om förskottsuppbörd. Enligt förslaget skall uppgifterna lämnas för beskattningen, inte bara för beräkning av innehållningsprocenten. Den föreslagna ändringen är motiverad eftersom uppgifterna redan i dagens läge med stöd av 10 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter kan användas även för verkställande av annan beskattning. Betalningar på vilken förskottsinnehållning skall verkställas är bl.a. löner, fondandelar i en personalfond, ersättningar för arbete och pensioner samt därmed jämförbara betalningar såsom avträdelsetätning, pensionsstöd och livränta.

I 9 mom. bestäms om pensionsanstaltens och Folkpensionsanstaltens skyldighet att tillstålla skatteförvaltningen uppgifter för verkställande av beskattningen för begränsat skattskyldiga pensionstagare. För närvarande får skatteförvaltningen inte på ett heltäckande sätt de uppgifter som skall börja uppges enligt förslaget. Det föreslås att pensionsanstalterna skall tillstålla skatteförvaltningen för beräkning av innehållningsprocenten och för annan beskattning behövliga uppgifter om begränsat skattskyldiga personer till vilka pensionsanstalterna betalar pensionsinkomst. I fråga om personerna skall uppges uppgifter som enligt skatteavtalen kan påverka beskattningsrätten. Uppgifterna som skall uppges är personens hemviststat och medborgarskap.

Personer med pensionsinkomst skall specificeras så som anges i det nya 2 mom. i 22 §. Pensionsanstalten skall bl.a. uppges personens kontaktuppgifter i hemviststaten samt skatte- eller personnummer som tilldelats av hemviststaten. I dagens läge kan tidsenliga adressuppgifter fås enbart av pensionsanstalterna, eftersom uppgifterna inte på ett heltäckande sätt har införts i

befolkningsdatas systemet. Skatteförvaltningen behöver adressuppgifterna för att kunna sända beskattningshandlingar och annan skattepost till pensionstagarna.

Folkpensionsanstalten skall dessutom lämna uppgifter om huruvida personen är försäkrad i Finland och huruvida Finland svarar för personens sjukvårdskostnader. Uppgifterna skall lämnas för bestämmande av sjukförsäkringsavgift.

Av de föreslagna ändringarna följer att det nuvarande 7 mom. blir 10 mom. Enligt bestämmelsen i fråga skall Skattestyrelsen meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske.

22 §. Särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. I momentet bestäms om specificering av den som uppgifterna gäller när skatteförvaltningen tillställs sådana uppgifter som avses i de föreslagna 15 a § samt 17 § 7 och 9 mom. Hyrda arbetstagare, företag som hyrt ut arbetstagare och företrädare som avses i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare skall förutom med namnet alltid specificeras med inte bara finsk personbeteckning eller företags- och organisationsnummer eller, om personbeteckning saknas, med födelseid, utan också med det skatte- eller personnummer som tilldelats av hemviststaten eller med något annat motsvarande signum. Detta är nödvändigt för att de nämnda personerna skall kunna specificeras tillräckligt noggrant och för att skatteförvaltningen med större säkerhet skall kunna kombinera uppgifterna med rätt person. Identifieringsuppgifterna för hemviststaten behövs också när det för verkställande av beskattningen krävs handräckning av myndigheterna i hemviststaten för den som uppgifterna gäller. Den uppgiftsskyldige skall dessutom uppges adressen för den som uppgifterna gäller, både i hemviststaten och i Finland. Denna information behövs eftersom adressuppgifter för personer bosatta i utlandet inte kan fås ur befolkningsregistret och eftersom skatteförvaltningen behöver adressuppgifterna för att vid behov kunna sända beskattningshandlingar och annan skattepost. Pensionsanstalten skall dessutom

specificera en begränsat skattskyldig person med pensionsinkomst på det sätt som avses i bestämmelsen.

Den uppgiftsskyldige skall behöva lämna bara de uppgifter denne besitter. Alla uppgifter som nämns i momentet existerar inte ens alla gånger, t.ex. hyrda arbetstagare har inte nödvändigtvis någon finsk personbeteckning när arbetet inleds och finska företrädare har inte nödvändigtvis några nummer eller signum som tilldelats av en annan stat.

Av den föreslagna ändringen följer att det nuvarande 2 mom. och 3 mom. blir 3 och 4 mom.

22 a §. Försummelseavgift. Enligt 5 mom. åläggs inte fysiska personer att betala försummelseavgift, om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk. Eftersom den företrädare enligt lagen om utstationerade arbetstagare som i vissa fall åläggs att lämna uppgifter också kan vara en fysisk person som verkar som företrädare i anslutning till sitt anställningsförhållande, är det nödvändigt att ange att företrädaren dock alltid kan åläggas att betala försummelseavgift.

1.3. Lagen om förskottsuppbörd

7 §. Lämnande av uppgifter till skatteförvaltningen. Det föreslås att paragrafen upphävs. I det nya 17 § 8 mom. i lagen om beskattningsförfarande föreslås bli bestämt om de uppgifter som för beräkning av innehållningsprocenten skall tillställas skatteförvaltningen. Genom förslaget blir regleringen tydligare, eftersom de uppgifter som lämnats för verkställande av förskottsinnehållning redan för närvarande kan användas även vid annan beskattning. Det är därför ändamålsenligt att bestämmelser om tillställande av uppgifterna finns i lagen om beskattningsförfarande. Dessutom är den bestämmelse om massutlämnande enligt personregisterlagen som ingår i paragrafen föråldrad på grund av att personuppgiftslagen (523/1999) och lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) har stiftats.

25 §. Förskottsuppbördsregistret. Enligt 3 mom. skall en begränsat skattskyldig inte

införas i förskottsuppbördsregistret om han inte har ett fast driftställe i Finland. Det föreslås att bestämmelsen ändras så att registreringen begränsas endast i fråga om sådana verksamma företag utan ett fast driftställe med vilkas hemviststat Finland inte har ingått något skatteavtal. Ändringen behövs för att utländska företag som tillhandahåller tjänster i Finland skall kunna registreras i skatteförvaltningens register på bredare basis än för närvarande.

I samband med registreringen fås sådana uppgifter om ett utländskt företag som behövs för tillsynen, t.ex. uppgifter om under vilket namn verksamheten bedrivs, hemvist eller den kommun från vilken verksamheten leds, företagets kontaktinformation t.ex. post- och besöksadress, samt företagets verksamhetsområde. Då det dessutom längre fram, i 10 e § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, föreslås bli bestämt att inom vissa branscher skall uppbörd av källskatt kunna utövas endast på grundval av ett källskattkort eller registrering i förskottsuppbördsregistret, börjar utländska företag klart bättre än för närvarande omfattas av skatteförvaltningens tillsyn.

Enligt 26 § kan länskatteverket ur förskottsuppbördsregistret avföra eller vägra registrering om någon väsentligen försummar skattebetalningen, bokföringsskyldigheten, den deklarations- eller anteckningsskyldighet som gäller beskattningen eller sina andra skyldigheter i fråga om beskattningen. Ur förskottsuppbördsregistret kan också avföras eller registrering vägras den som på grundval av sina tidigare försummelser eller försummelser av samfund eller sammanslutningar som denne lett kan antas väsentligen försumma sin skyldighet enligt ovan.

Försummelse av den skyldighet att lämna uppgifter som avses i den nya 15 a § i lagen om beskattningsförfarande kan utgöras av den ovan nämnda väsentliga försummelsen av skyldigheten att lämna uppgifter. Det är dessutom ändamålsenligt att skatteverket kan beakta också väsentlig försummelse av skattelagstiftningen i en annan stat som en sådan omständighet på grundval av vilken det kan antas att även skyldigheterna i Finland kommer att försummas väsentligen.

Det är inte motiverat att tillåta förskottsuppbörsregistrering för sådana verksamma företag utan ett fast driftställe med vilkas hemviststat Finland inte har ingått något skatteavtal. För beskattningsrätt i fråga om dessa företags inkomst i Finland krävs det inte något fast driftställe, utan utgångspunkten är att inkomsten skall kunna beskattas i alla situationer. Beträffande dessa företag går det inte heller att använda sig av handräkning i samband med skattekontrollen. Det är därför inte heller av den orsaken motiverat att verkställa beskattning som grundar sig på anmälan i efterhand.

Ändringen innebär att hushållsavdrag kan fås också på grundval av arbete som utförts av företag som är verksamma i Finland utan något fast driftställe. För att hushållsavdrag skall beviljas förutsätts enligt 127 b § i inkomstskattelagen att den som mottar ersättning för arbete är införd i förskottsuppbörsregistret.

45 §. Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande. Enligt paragrafen meddelas förhandsavgörande som gäller förskottsinnehållning av det länskatteverk inom vars tjänsteområde betalarens hemkommun finns. Förhandsavgörande meddelas på skriftlig ansökan av betalaren eller betalningsmottagaren. Det finns inte någon bestämmelse om vilket skatteverk som skall meddela förhandsavgörande, om betalaren inte har hemkommun i Finland. Inom beskattningspraxisen har det därför varit oklart vilket skatteverk som skall meddela avgörande när det gäller betalningar som erlagts av ett utländskt företags fasta driftställe i Finland. Det föreslås att Nylands skatteverk skall vara det behöriga skatteverket. Nylands skatteverk meddelar på motsvarande sätt förhandsavgörande enligt 12 a § i källskattelagen, om den som är skyldig att uppbära källskatt inte har hemvist i Finland.

1.4. Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

7 §. I paragrafen föreslås bli bestämt att källskatten skall utgöra 13 procent på sådan ersättning för arbete enligt 25 § i lagen om förskottsuppbörd som betalas till samfund,

och 35 procent på ersättning för arbete som betalas till fysiska personer. Den skatt som uppbärs på ersättning för arbete som betalas till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar är således densamma som förskottsinnehållningen för en sådan motsvarande finsk mottagare av ersättning för arbete som inte är införd i förskottsuppbörsregistret. Den skatt som uppbärs på ersättning för arbete som betalas till fysiska personer är densamma som den källskatt som uppbärs på lön. Det är nödvändigt att bestämma om skattebeloppet i synnerhet för att skingra de oklarheter som framkommit i fråga om detta. När det gäller ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av artist eller sportutövare skall skatten dock i enlighet med 4 punkten utgöra 15 procent också när ersättningen betalas till ett samfund, vilket motsvarar den rådande situationen. I paragrafen föreslås dessutom smärre strukturella och språkliga ändringar.

10 e §. Det föreslås att en ny 10 e § fogas till lagen. I den nya paragrafen bestäms om på vilka villkor källskatt inte skall uppbäras på ersättning för arbete. Bestämmelsen gäller alla situationer där ersättning för arbete betalas, oavsett om det är fråga om t.ex. uthyrning av arbetskraft eller underentreprenad. Enligt bestämmelsen skall källskatt inte uppbäras, om mottagaren av ersättning för arbete visar upp ett källskattkort enligt vilket skatten inte uppbärs eller någon annan utredning om tillämpning av ett sådant internationellt avtal som hindrar att skatten uppbärs. Källskatt skall inte heller uppbäras i sådana fall då mottagaren har införts i förskottsuppbörsregistret. För återopande av en annan utredning om tillämpning av ett skatteavtal skall betalaren förfoga över sådana identifieringsuppgifter som avses i 10 § samt uppgifter om att mottagaren har ett fast driftställe i Finland.

Den föreslagna bestämmelsen motsvarar nuläget med det tillägget att det uttryckligen bestäms om hur förskottsuppbörsregistreringen påverkar skyldigheten att uppbära källskatt. Den som betalt ersättning för arbete till en mottagare som är införd i registret skall inte kunna anses ha gjort sig skyldig till försummelse av

uppbörd av skatt och utsätts inte i något läge för debitering av den skatt som inte uppburits.

I 2 mom. föreslås för vissa branscher sådana villkor för att källskatt inte skall uppbäras som är striktare än de villkor som gäller övriga branscher. För de branscher som nämns i momentet gäller att uppbörden av källskatt skall kunna utbli endast om mottagaren är införd i förskottsuppbörsregistret eller om mottagaren visar upp ett sådant källskattekort för betalaren enligt vilket skatten inte uppbärs. I fråga om dessa branscher räcker det således inte med att mottagaren visar upp någon annan utredning om tillämpning av ett internationellt avtal. De striktare villkoren skall tillämpas om ersättning betalas för byggnads-, installations-, sammansättnings-, skeppsbyggnads-, transport-, städ-, omsorgs- eller vårdarbete som uteslutande eller huvudsakligen utförts i Finland. Med byggnadsarbete avses förutom egentligt byggarbete också alla former av jord- och vattenbyggande, t.ex. muddringsarbete.

Inom bygg- och installationsbranschen har bildandet av ett fast driftställe ofta kopplats till verksamhetens längd i skatteavtalen, och därför är det inte alltid möjligt för betalaren att bedöma detta. Förutom inom bygg- och installationsbranschen skall de striktare villkoren också tillämpas inom andra sådana branscher där det särskilt har konstaterats förekomma beskattningsproblem. När betalaren inte kan låta bli att uppbära skatten på basis av någon annan utredning än ett källskattekort eller en anteckning i förskottsuppbörsregistret styrs begränsat skattskyldiga företag till att kontakta skattemyndigheterna. Hos dessa företag kan då samlas in uppgifter som främjar skattekontrollen, såsom kontakt- och identifieringsuppgifter samt uppgifter om inledande av verksamhet och om arten av verksamhet.

15 §. Det föreslås att 3 mom. kompletteras med en bestämmelse enligt vilken ett begränsat skattskyldigt samfund som bedriver rörelser eller utövar yrke från ett fast driftställe i Finland skall betala 26 procent i inkomstskatt för samfund även på inkomst som avses i 3 §. Detta motsvarar till alla delar den rådande situationen och är bara

en precisering för tydlighetens skull.

16 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att också lönen för begränsat skattskyldiga hyrda arbetstagare skall beskattas i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Det innebär att det på bl.a. behandlingen av förskott, skattskyldigas skyldighet att lämna uppgifter, verkställandet av beskattning och uppbörden av skatt i tillämpliga delar skall tillämpas bestämmelser om samma förfaranden som vid verkställandet av beskattning för allmänt skattskyldiga.

16 a §. Det föreslås att en ny 16 a § fogas till lagen. I den nya paragrafen bestäms om förskottsbetalning som skall verkställas i fråga om lön som förvärvats av en begränsat skattskyldig hyrd arbetstagare. En hyrd arbetstagare skall ansöka om förskottsbetalning alltid när lörebetalaren inte är skyldig att uppbära källskatt på lönen och ett internationellt avtal inte hindrar att skatten uppbärs. I dagens läge gäller skyldigheten att ansöka om förskott således hyrda arbetstagare som är bosatta i länderna i Baltikum, i de nordiska länderna och i länder utan skatteavtal. Ansökan om förskottsbetalning skall göras före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet i Finland inleddes.

Det är nödvändigt att bestämma om skyldighet att ansöka om förskottsbetalning för att skatten skall kunna uppbäras så effektivt som möjligt i den takt lön betalas ut när det gäller sådana begränsat skattskyldiga hyrda arbetstagare vilkas arbetsgivare inte är skyldiga att uppbära skatt på lönen. Dessutom är det mest ändamålsenligt ur både arbetstagarens och skatteförvaltningens synvinkel att arbetstagaren kan fullgöra sina skattemässiga skyldigheter i så hög grad som möjligt under den tid han eller hon vistas i Finland. Fullgörandet av skyldigheten att ansöka om förskott skall kontrolleras utgående från anmälningar av arbetsgivaren och dennes företrädare. Bestämmelser om anmälningarna föreslås i 15 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Om arbetstagaren försummar sin skyldighet att ansöka om förskottsbetalning inom utsatt tid, skall arbetstagaren kunna påföras högst 2000 euro i skatteförhöjning. Skatteförhöjningen skall i regel påföras i

samband med verkställandet av regelmässig beskattning. Möjligheten att påföra skatteförhöjning behövs för att säkerställa att arbetstagarna ansöker om förskott på eget initiativ. När skatteförhöjning påförs bör hänsyn tas till bl.a. om skyldigheten helt har försummats eller om det är fråga om försening. Beloppet av skatteförhöjningen påverkas också av förseningens längd, den lön som förvärvats genom hyrt arbete samt om förfarandet har upprepats. Om den skattskyldige inte skall betala någon skatt t.ex. efter det att avdraget om 510 euro enligt 6 § i källskattelagen har beaktats, påförs inte nödvändigtvis någon skatteförhöjning, förutsatt att försummelsen i övrigt inte är särskilt klandervärd. I regel skall skatteförhöjning inte heller behöva påföras till följd av en obetydlig försening.

1.5. Företags- och organisationsdatalagen

3 §. *Enheter som skall registreras i företags- och organisationsdatasystemet.* Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. 2 punkten preciseras så att också sådana utländska organisationer och stiftelser som är verksamma i Finland utan filialer skall kunna registreras i förskottsuppbörsregistret.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2007. Ändringen av inkomstskattelagen skall tillämpas första gången på löneinkomst som förvärvats den 1 januari 2007 eller därefter.

Ändringarna av lagen om beskattningsförfarande skall tillämpas första gången på de uppgifter som lämnas för 2007. Lagens 15 a § 1 mom. skall dock tillämpas första gången på uppgifter om arbete som inleds den 1 juli 2007 eller därefter och 17 § 7 mom. på uppgifter som lämnas på basis av arbete som någon låter utföra och som inleds den 1 januari 2007 eller därefter. De uppgifter som avses i 17 § 7 mom. skall dock tillställas skatteförvaltningen första gången senast den 31 augusti 2007.

Ändringarna av källskattelagen skall första gången tillämpas på betalningar som erhålls den 1 januari 2007 eller därefter, dock så att 15 § 3 mom. tillämpas första gången vid beskattningen för 2007. Bestämmelserna i 16 a § skall också tillämpas på arbete som har inletts före lagens ikraftträdande och fortgår när lagen träder i kraft. Om arbetet har inletts före ikraftträdandet, skall arbetstagaren ansöka om förskottsbetalning senast den 28 februari 2007.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av 10 § i inkomstskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 10 § i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992), sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1549/1995 och 716/2004, en ny 4 c-punkt som följer:

10 §

Inkomst som förvärvats i Finland

Inkomst som förvärvats i Finland är bland annat

4 c) löneinkomst från en utländsk arbetsgivare för arbete som utförts i Finland

då en utländsk uthyrare har hyrt ut en arbetstagare till någon som låter utföra arbete och som finns i Finland,

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas första gången på löneinkomst som förvärvats den 1 januari 2007 eller därefter.

2.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 22 a § 5 mom., sådant det lyder i lag 565/2004, samt fogas till lagen en ny 15 a §, till 17 §, sådan den lyder i nämnda lag 565/2004 och i lag 775/2004, nya 7? 9 mom., varvid det nuvarande 7 mom. blir 10 mom., och till 22 §, sådan den lyder i nämnda lag 565/2004, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

15 a §

En utländsk arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter

En utländsk arbetsgivare skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om den uppskattade längden för arbetet och det kalkylerade lönebeloppet för en hyrd arbetstagare som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen samt om den som låter utföra arbete, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på arbetstagarens lön. Uppgifterna

skall tillställas före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet inleddes.

En utländsk arbetsgivare skall årligen tillstålla skatteförvaltningen i 15 § 1 mom. avsedda uppgifter om utbetalda

1) löner som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på lönen,

2) annan än i 1 punkten avsedd lön när löntagaren vistas i Finland över sex månader.

Med avvikelse från vad som bestäms ovan skall en företrädare som utsetts enligt 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare

(1146/1999) tillstålla skatteförvaltningen de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. då den utländska arbetsgivare som företrädaren företräder inte har införts i förskotts- och uppskjutningsregistret.

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsar skyldigheten att lämna uppgifter.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Var och som låter utföra arbete via en hyrd arbetstagare som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om det företag som hyrt ut arbetstagaren, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på arbetstagarens lön. Det skall då dessutom tillställas uppgifter om den företrädare för företaget som utsetts i enlighet med 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare. Uppgifterna skall tillställas före utgången av den månad som följer på den kalendermånad under vilken företagets första arbetstagare börjar arbeta för den som låter utföra arbete. Förändringar i de ovan nämnda uppgifterna skall meddelas till skatteförvaltningen före utgången av den kalendermånad som följer på förändringen.

Den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om betalningsmottagaren och betalningsslaget när betalaren med stöd av 17 § 1 mom. i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter begär sådana uppgifter av skatteförvaltningen som behövs för att verkställa förskottsinnehållning. I fråga om pensioner och därmed jämförbara betalningar skall också uppges det kalkylerade beloppet av betalningen.

Pensionsanstalten skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om hemviststat och medborgarskap för en begränsat skattskyldig

person med pensionsinkomst. Folkpensionsanstalten skall dessutom tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om huruvida personen är försäkrad i Finland och huruvida Finland svarar för personens sjukvårdskostnader.

22 §

Särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter

I de fall som avses i 15 a § och 17 § 7 och 9 mom. skall den som uppgifterna gäller förutom med namn specificeras med följande uppgifter som den uppgiftsskyldige besitter:

1) företags- och organisationsnummer eller personbeteckning, eller om personbeteckning saknas, födelsetid,

2) skatte- eller personnummer som tilldelats av hemviststaten, eller om sådana uppgifter saknas, med något annat motsvarande signum,

3) kontaktuppgifter i både Finland och hemviststaten.

22 a §

Försummelseavgift

Fysiska personer och dödsbon åläggs inte att betala försummelseavgift om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk. Den företrädare som avses i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare kan dock alltid åläggas att betala försummelseavgift.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på uppgifter som lämnas för 2007. Bestämmelserna i 15 a § 1 mom. tillämpas dock första gången på arbete som inleds den 1 juli 2007 eller därefter. Bestämmelserna i 17 § 7 mom. tillämpas första gången på uppgifter som lämnas på basis av arbete som någon låter utföra och som inleds den 1 januari 2007

eller därefter. Uppgifterna skall dock senast den 31 augusti 2007. tillställas skatteförvaltningen första gången

3.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 7 § samt
ändras 25 § 3 mom. och 45 § 1 mom. som följer:

25 §

Förskottsuppbördsregistret

En begränsat skattskyldig kan dock införas i förskottsuppbördsregistret endast om han har ett fast driftställe i Finland eller om han har hemvist i en stat med vilken Finland har ingått ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning.

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

Uppkommer det oklarhet om förskottsinnehållning skall verkställas eller om vad som annars skall iakttas vid verkställandet av förskottsinnehållningen, avgörs ärendet på skriftlig ansökan av betalaren eller betalningsmottagaren av det skatteverk inom vars tjänsteområde betalarens hemkommun finns eller, om denne inte har hemkommun i Finland, av Nylands skatteverk (*förhandsavgörande*). Förhandsavgörandet meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter meddelandet om avgörandet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 7 §, 15 § 3 mom., och 16 § 1 mom., sådana de lyder, 7 § och 15 § 3 mom. i lag 856/2005 och 16 § 1 mom. i lag 1149/2005, samt *fogas* till lagen nya 10 e och 16 a § som följer:

7 §

Källskatten redovisas i sin helhet till staten.

Källskatten utgör

1) 35 procent på lön, personalfonders fondandelar och överskott samt på sådan ersättning för arbete som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd och på förtäckt dividend till fysisk person liksom även på annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst,

2) 28 procent på dividend, ränta och royalt samt betalning som grundar sig på försäkring eller annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som kapitalinkomst,

3) 19 procent på inkomst av virkesförsäljning,

4) 15 procent på sådan ersättning som grundar sig på verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom.,

5) 13 procent på annan än i 4 punkten avsedd ersättning för arbete som betalats till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar.

10 e §

Källskatt uppbärs inte på ersättning för arbete enligt 25 § i lagen om förskottsuppbörd, om mottagaren

1) för betalaren visar upp ett källskattekort enligt vilket skatten inte uppbärs,

2) för betalaren visar upp en i 10 § avsedd annan utredning om tillämpning av ett sådant internationellt avtal som hindrar att skatten uppbärs, eller

3) har införts i det förskottsuppbördsregister som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd.

Bestämmelsen i 1 mom. 2 punkten tillämpas inte på ersättning för arbete som betalas för följande arbeten som utslutande eller huvudsakligen utförts i Finland:

1) hus-, jord- eller vattenbyggnadsarbete eller annat byggnadsarbete,

2) installations- eller sammansättningsarbete,

3) skeppsbyggnadsarbete,

4) transportarbete,

5) städ-, omsorgs- eller vårdarbete.

15 §

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland i

inkomstskatt för samfund betala 26 procent. Har ett begränsat skattskyldigt samfund bedrivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, skall även på inkomst som avses i 3 § i inkomstskatt för samfund betalas 26 procent.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § skall påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om beskattningsförfarande. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/2005).

16 a §

I fråga om lön som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen och som förvärvats av en begränsat skattskyldig arbetstagare verkställs förskottsbetalning, om lönebetalaren inte är skyldig att uppbära källskatt på lönen och ett internationellt avtal inte hindrar att skatten uppbärs på lönen. Arbetstagaren skall ansöka om förskottsbetalning före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet i Finland inleddes.

Om förskottsbetalning inte har sökts inom utsatt tid, kan för försummelsen påföras högst 2 000 euro i skatteförhöjning, som redovisas till staten. Skatteförhöjningens storlek fastställs med hänsyn till försummelsens klandervärdighet, om försummelsen varit upprepad och andra med dem jämförliga faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på betalning som erhållits den 1 januari 2007 eller därefter. Bestämmelserna i 15 § 3 mom. tillämpas dock första gången vid beskattningen för 2007.

Bestämmelserna i 16 a § tillämpas också på arbete som har inletts före lagens ikraftträdande och fortgår när lagen träder i kraft. Arbetstagaren skall då ansöka om

förskottsbetalning senast den 28 februari 2007.

5.

Lag**om ändring av 3 § i företags- och organisationsdatalagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i företags- och organisationsdatalagen av den 16 mars 2001 (244/2001) 3 § 2 mom.
som följer:

3 §

Enheter som skall registreras i företags- och organisationsdatasystemet

Det som i denna lag föreskrivs om registrering av ett företag och en organisation i företags- och organisationsdatasystemet tillämpas också på andra än i 1 mom. avsedda

1) arbetsgivare som avses i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som skall föras in i arbetsgivarregistret,

2) fysiska personer som avses i lagen om förskottsuppbörd och som skall föras in i förskottsuppbördsregistret eller utländska organisationer eller stiftelser som är verksamma i Finland utan filialer,

3) mervärdesskattskyldiga som avses i mervärdesskattelagen och sökande som önskar bli mervärdesskattskyldiga på det sätt som avses i lagen i fråga, samt

4) betalningsskyldiga i fråga om skatt på försäkringspremie som avses i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 29 september 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Antti Kalliomäki

2.

Lag**om ändring av lagen om beskattningsförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om beskattningsförfarande (1558/1995) 22 a § 5 mom., sådant det lyder i lag 565/2004, samt fogas till lagen en ny 15 a §, till 17 §, sådan den lyder i nämnda lag 565/2004 och i lag 775/2004, nya 7? 9 mom., varvid det nuvarande 7 mom. blir 10 mom., och till 22 §, sådan den lyder i nämnda lag 565/2004, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

15 a §

En utländsk arbetsgivares skyldighet att lämna uppgifter

En utländsk arbetsgivare skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om den uppskattade längden för arbetet och det kalkylerade lönebeloppet för en hyrd arbetstagarare som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen samt om den som låter utföra arbete, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på arbetstagararens lön. Uppgifterna skall tillställas före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet inleddes.

En utländsk arbetsgivare skall årligen tillstålla skatteförvaltningen i 15 § 1 mom. avsedda uppgifter om utbetalda

1) löner som avses i 10 § 4 c-punkten i inkomstskattelagen, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på lönen,

2) annan än i 1 punkten avsedd lön när löntagaren vistas i Finland över sex månader.

Med avvikelse från vad som bestäms ovan skall en företrädare som utsetts enligt 4 a §

i lagen om utstationerade arbetstagare (1146/1999) tillstålla skatteförvaltningen de uppgifter som avses i 1 och 2 mom. då den utländska arbetsgivare som företräddaren företräder inte har införts i förskotts- och uppbördsregistret.

Skattestyrelsen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas och om när och hur detta skall ske, eller begränsar skyldigheten att lämna uppgifter.

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

17 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna andra uppgifter

Var och som låter utföra arbete via en hyrd arbetstagare som avses i 10 § 4 e punkten i inkomstskattelagen skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om det företag som hyrt ut arbetstagaren, om ett internationellt avtal inte hindrar att skatt uppbärs på arbetstagarens lön. Det skall då dessutom tillställas uppgifter om den företrädare för företaget som utsetts i enlighet med 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare. Uppgifterna skall tillställas före utgången av den månad som följer på den kalendermånad under vilken företagets första arbetstagare börjar arbeta för den som låter utföra arbete. Förändringar i de ovan nämnda uppgifterna skall meddelas till skatteförvaltningen före utgången av den kalendermånad som följer på förändringen.

Den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om betalningsmottagaren och betalningsslaget när betalaren med stöd av 17 § 1 mom. i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter begär sådana uppgifter av skatteförvaltningen som behövs för att verkställa förskottsinnehållning. I fråga om pensioner och därmed jämförbara betalningar skall också uppges det kalkylerade beloppet av betalningen.

Pensionsanstalten skall tillstålla skatteförvaltningen för beskattningen behövliga uppgifter om hemviststat och medborgarskap för en begränsad skattskyldig person med pensionsinkomst. Folkpensionsanstalten skall dessutom tillstålla skatteförvaltningen uppgifter om huruvida personen är försäkrad i Finland och huruvida Finland svarar för personens sjukvårdskostnader.

22 §

Särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter

22 §

Särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter

I de fall som avses i 15 a § och 17 § 7 och 9 mom. skall den som uppgifterna gäller förutom med namn specificeras med följande uppgifter som den uppgiftsskyldige besitter:

- 1) företags- och organisationsnummer eller personbeteckning, eller om personbeteckning saknas, födelsetid,
- 2) skatte- eller personnummer som tilldelats av hemviststaten, eller om sådana uppgifter saknas, med något annat motsvarande signum,
- 3) kontaktuppgifter i både Finland och hemviststaten.

22 a §

Försummelseavgift

Fysiska personer och dödsbon åläggs inte att betala försummelseavgift om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk.

22 a §

Försummelseavgift

Fysiska personer och dödsbon åläggs inte att betala försummelseavgift om det inte är fråga om försummelse av uppgiftsskyldighet i anslutning till näringsverksamhet eller jord- och skogsbruk. Den företrädare som avses i 4 a § i lagen om utstationerade arbetstagare kan dock alltid åläggas att betala försummelseavgift.

Denna lag träder i kraft den 20 .

34
Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Lagen tillämpas första gången på uppgifter som lämnas för 2007. Bestämmelserna i 15 a § 1 mom. tillämpas dock första gången på arbete som inleds den 1 juli 2007 eller därefter. Bestämmelserna i 17 § 7 mom. tillämpas första gången på uppgifter som lämnas på basis av arbete som någon låter utföra och som inleds den 1 januari 2007 eller därefter. Uppgifterna skall dock tillställas skatteförvaltningen första gången senast den 31 augusti 2007.

3.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i lagen av den 20 december 1996 om förskottsuppbörd (1118/1996) 7 § samt ändras 25 § 3 mom. och 45 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

(7 § upphävs)

*Lämnande av uppgifter till
skatteförvaltningen*

För beräkning av innehållningsprocenten skall den som gör en betalning som är underkastad förskottsinnehållning tillställa skatteförvaltningen identifieringsuppgifter angående betalningen och sådana som erhåller betalning samt andra behövliga uppgifter enligt vad som närmare stadgas eller bestäms om saken. Uppgifterna kan tillställas skatteförvaltningen i form av massutlämnande enligt personregisterlagen (471/1987).

25 §

25 §

Förskottsuppbördsregistret

Förskottsuppbördsregistret

En begränsat skattskyldig kan dock införas i förskottsuppbördsregistret endast

En begränsat skattskyldig kan dock införas i förskottsuppbördsregistret endast

Gällande lydelse

om han har ett fast driftställe i Finland

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

Uppkommer det oklarhet om förskotts innehållning skall verkställas eller om vad som annars skall iakttas vid verkställandet av förskotts innehållningen, avgörs ärendet på skriftlig ansökan av betalaren eller betalningsmottagaren av det länskatteverk inom vars tjänsteområde betalarens hemkommun finns (*förhandsavgörande*). Förhandsavgörandet meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter meddelandet om avgörandet.

Föreslagen lydelse

om han har ett fast driftställe i Finland eller om han har hemvist i en stat med vilken Finland har ingått ett avtal om undvikande av dubbelbeskattning.

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

Uppkommer det oklarhet om förskotts innehållning skall verkställas eller om vad som annars skall iakttas vid verkställandet av förskotts innehållningen, avgörs ärendet på skriftlig ansökan av betalaren eller betalningsmottagaren av det skatteverk inom vars tjänsteområde betalarens hemkommun finns eller, om denne inte har hemkommun i Finland, av Nylands skatteverk (*förhandsavgörande*). Förhandsavgörandet meddelas för viss tid, dock högst till utgången av kalenderåret efter meddelandet om avgörandet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag*om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst*

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen av den 11 augusti 1978 om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 7 §, 15 § 3 mom., och 16 § 1 mom., sådana de lyder, 7 § och 15 § 3 mom. i lag 856/2005 och 16 § 1 mom. i lag 1149/2005, samt fogas till lagen nya 10 e och 16 a § som följer:

Gällande lydelse

7 §

Källskatten utgör 28 procent på dividend, ränta och royalty samt betalning som grundar sig på försäkring eller annan

Föreslagen lydelse

7 §

Källskatten redovisas i sin helhet till staten. Källskatten utgör
1) 35 procent på lön, personalfonders

betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som kapitalinkomst. Källskatten utgör 35 procent på lön, personalfonders fondandelar och överskott samt på förtäckt dividend till fysisk person liksom även på annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst. Källskatten är dock 19 procent på inkomst av virkesförsäljning och 15 procent på sådan ersättning som grundar sig på verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom. Källskatten redovisas i sin helhet till staten.

fondandelar och överskott samt på sådan ersättning för arbete som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd och på förtäckt dividend till fysisk person liksom även på annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som förvärvsinkomst,

2) 28 procent på dividend, ränta och royalty samt betalning som grundar sig på försäkring eller annan betalning som enligt inkomstskattelagen beskattas som kapitalinkomst,

3) 19 procent på inkomst av virkesförsäljning,

4) 15 procent på sådan ersättning som grundar sig på verksamhet av artist eller sportutövare som avses i 3 § 1 mom.,

5) 13 procent på annan än i 4 punkten avsedd ersättning för arbete som betalats till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar.

10 e §

Källskatt uppbärs inte på ersättning för arbete enligt 25 § i lagen om förskottsuppbörd, om mottagaren

1) för betalaren visar upp ett källskattekort enligt vilket skatten inte uppbärs,

2) för betalaren visar upp en i 10 § avsedd annan utredning om tillämpning av ett sådant internationellt avtal som hindrar att skatten uppbärs, eller

3) har införts i det förskottsuppbördsregister som avses i 25 § i lagen om förskottsuppbörd.

Bestämmelsen i 1 mom. 2 punkten tillämpas inte på ersättning för arbete som betalas för följande arbeten som uteslutande eller huvudsakligen utförts i Finland:

1) hus-, jord- eller vattenbyggnadsarbete eller annat byggnadsarbete,

2) installations- eller sammansättningsarbete,

3) skeppsbyggnadsarbete,

4) transportarbete,

5) städ-, omsorgs- eller vårdarbete.

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland i inkomstskatt för samfund betala 26 procent.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 § skall påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om beskattningsförfarande. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Ett begränsat skattskyldigt samfund skall på annan inkomst än sådan som avses i 3 § och som har förvärvats i Finland i inkomstskatt för samfund betala 26 procent. *Har ett begränsat skattskyldigt samfund bedrivit rörelse eller utövat yrke från ett fast driftställe i Finland, skall även på inkomst som avses i 3§ i inkomstskatt för samfund betalas 26 procent.*

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § skall påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om beskattningsförfarande. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd (609/2005).

16 a §

I fråga om lön som avses i 10 § 4 e-punkten i inkomstskattelagen och som förvärvats av en begränsat skattskyldig arbetstagare verkställs förskottsbetalning, om lönebetalaren inte är skyldig att uppbära källskatt på lönen och ett internationellt avtal inte hindrar att skatten uppbärs på lönen. Arbetstagaren skall ansöka om förskottsbetalning före utgången av kalendermånaden efter det att arbetet i Finland inleddes.

Om förskottsbetalning inte har sökts inom utsatt tid, kan för försummelsen påföras högst 2 000 euro i skatteförhöjning, som redovisas till staten. Skatteförhöjningens storlek fastställs med hänsyn till försummelsens klandervärdighet, om försummelsen varit upprepad och andra med dem jämförliga faktorer.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagen tillämpas första gången på betalning som erhållits den 1 januari 2007 eller därefter. Bestämmelserna i 15 § 3

mom. tillämpas dock första gången vid beskatningen för 2007.

Bestämmelserna i 16 a § tillämpas också på arbete som har inletts före lagens ikraftträdande och fortgår när lagen träder i kraft. Arbetstagaren skall då ansöka om förskottsbetalning senast den 28 februari 2007.

5.

Lag

om ändring av 3 § i företags- och organisationsdatalagen

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i företags- och organisationsdatalagen av den 16 mars 2001 (244/2001) 3 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Enheter som skall registreras i företags- och organisationsdatasystemet

Det som i denna lag föreskrivs om registrering av ett företag och en organisation i företags- och organisationsdatasystemet tillämpas också på andra än i 1 mom. avsedda

1) arbetsgivare som avses i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som skall föras in i arbetsgivarregistret,

2) fysiska personer som avses i lagen om förskottsuppbörd och som skall föras in i förskottsuppbördsregistret,

3) mervärdesskattskyldiga som avses i mervärdesskattelagen och sökande som önskar bli mervärdesskattskyldiga på det sätt som avses i lagen i fråga, samt

4) betalningsskyldiga i fråga om skatt på försäkringspremie som avses i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

Föreslagen lydelse

3 §

Enheter som skall registreras i företags- och organisationsdatasystemet

Det som i denna lag föreskrivs om registrering av ett företag och en organisation i företags- och organisationsdatasystemet tillämpas också på andra än i 1 mom. avsedda

1) arbetsgivare som avses i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och som skall föras in i arbetsgivarregistret,

2) fysiska personer som avses i lagen om förskottsuppbörd och som skall föras in i förskottsuppbördsregistret *eller utländska organisationer eller stiftelser som är verksamma i Finland utan filialer,*

3) mervärdesskattskyldiga som avses i mervärdesskattelagen och sökande som önskar bli mervärdesskattskyldiga på det sätt som avses i lagen i fråga, samt

4) betalningsskyldiga i fråga om skatt på försäkringspremie som avses i lagen om skatt på vissa försäkringspremier

(664/1966).

(664/1966).

Denna lag träder i kraft den 20 .